

LIITE/JÄSENKYSELY 2018

VAPAAT KIRJOITUSKENTÄT

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Kun osa on c-liitteessä ja osa e-liitteessä, niin se aiheuttaa keskustelua. c-liitteeläiset kokevat, että he tekevät samaa työtä huonommalla palkalla.

Saan työtä kilpailutuksen kautta. Vastuullani on monia työtehtäviä: opettaja 4 pv/viikko, vastuuopettaja, tiiminvetäjä, opinto-ohjaaja, yleisten kielitutkintojen järjestäminen.

Tulin valituksi työsuojeluvaltuutetuksi seuraavalle nelivuotiskaudelle, joten on syytä asiaan paremmin perehtyä. Ay-aktiivi en ole, mutta seuraan hyvinkin tarkasti toimintaa. Olen vaan laiska lähtemään tapahtumiin, asiat ovat hyvin löydettävissä netin kautta, Opettaja-lehdestä ja tarpeen mukaan osaan kyllä kysyä neuvoa luottamusmieheltä ym.

Huonon johtamisen vuoksi asiat eivät etene eikä kaikkia uudistuksia, joita 2018 on tuonut mukanaan saada päätökseen eikä edes järkevään suunnitteluvaiheeseen. Sinällään esim reformi itsessään on hyvä asia, mutta toteutusta ei päästä kunnolla edes suunnittelemaan. Työilmapiiriin vaikuttaa myös se, ettei yhteisöllisyyttä ole ollenkaan, kaikki tekevät samoja asioita omissa huoneissaan. HOX Johto!

Asun Kouvolassa, mutta työpaikkani on Helsingissä ja näin ollen kuulun Helsingin osastoon. En ehdi sinne kokouksiin ym. tapahtumiin. Muuten kävisin mielesti.

Liikaa töitä, liikaa uusia muutoksia, huono suunnittelu ja johtajien kokonaisvaltainen näkemys heikkoa nyt uusilla esimiehillä.

Työskentelen yksityisessä koulutusalan yrityksessä ja opetan yrityksissä. Palkkani ei ole noussut yli 3 vuoteen - tämä ala on täysin villi eikä kukaan tiedä toisen palkkaa, olen töissä käytännössä nollatuntisopimuksella, eli oppitunteja voi olla viikossa 0-20, nyt melko hyvä tilanne. Peruutuksia tulee paljon, joten elämä on vaikea suunnitella. Olen kiertävä, ja useassa työskentelytilassa on huono sisäilma.

Kilpailutukset (odotamme tuloksia) tekevät vakkarisopparistakin hyvin epävarman. Jos työt jatkuu, millaisin ehdoin? Esim toisella paikkakunnalla, samassa oppilaitoksessa tunnit ja palkka tippui -30% mutta sama työ pitää tehdä kuin ennenkin, kun on tilaajalle niin luvattu.

Lisäksi ikäsyrrjintä ja irtisanomiset.

Työmäärä on kohtuuton, eikä työyhteisössäni tämä aisa kiinnosta esimiestäni / tiiminvetäjää. Ongelmana on, että pitäisi olla samaan aikaan kolmessa paikassa. Jopa opettamassa kahta eri ryhmää samaan aikaan.

Reformin kuvio epäselvä työyhteisöissä. Osa oppilaista jää oman onnensa nojaan.

Vuosityöaikaan siirtyminen, miksi e-liitteen ja muiden sopimusten välille jää edelleen 2 viikon ero (12 vk ja e-liite 10 vk) vapaajaksoon.

Jatkuva kiire, jatkuvat ylityöt, väsyminen, esimieheltä ei saa tukea, palautetta ei saa antaa esimiehille, loukkaantuvat tästä.

Näyttötutkinto ei välttämättä ole paras tapa suorittaa ja toisaalta myös arvioida osaamista sotealalla. Teoreettisen tiedon hallinta jää helposti liian helpoiseksi, kun vain näyttöä arvioidaan. Osaamaton työpaikka-arvoja voi olla riski arvoinnin oikeudenmukaisuudelle.

Töitä on paljon, mutta silti meitä roikotellaan osa-aikaisina vuodesta toiseen.

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Teen töitä neljässä eri oppilaitoksessa ja päälle freelancerina projekteja, jaksaminen askarruttaa.

Kilpailutukset panevat työn jatkumisen katkolle muutaman vuoden välein. Työvoimapolitiittiseen koulutukseen tarvitaan jatkuvuutta, muuten laatua ei voi kehittää eikä edes ylläpitää. Toiseksi pitäisi pystyä tekemään jotain näille kouluttajafirmoille, jotka eivät noudata mitään työehtosopimuksia. Yhä useampi S2-opettaja tekee työtä polkuehdoilla! Kolmanneksi yrittäkää vaikuttaa siihen, että päästäisiin eroon osa-aikaisista työsuhteista. Nyt talon sisällä koulutuksesta riippuen toiset kuittaavat päivän työstä päivän palkan, kun toiset saavat palkkaa vain oppitunneista.

Vuosityöaikaan siirtyminen eriarvoistaa kouluttajat edelleen, kun liitteet E ja C näennäisesti yhdistyvät, mutta todellisuudessa suunnitteluresurssit, lomaominaisuudet ja palkkaus eivät ole tasapuolisia.

Reformi ja vuosityöaika.

Useita päällekkäisiä muutoksia, jotka ovat tarkoittaneet henkilöstö - ja rahallisten resurssien vähenemistä. Toisaalta koko ajan tulisi kehittää uusia innovatiivisia verkkototeutuksia ja uudistaa kauttaaltaan toimintaa. Pakko on monesti paras muusa, mutta nyt liian monia pakkoja päällekkäin.

Kaksi kertaa kuluvan vuoden aikana osittaislomautettu; työaika lyhennetty 60 prosenttiin kokonaistyöajasta.

Töitä on liikaa yhtä opettajaa kohden. Työn kuva on muuttunut, yhä vähemmän käytän pedagogista osaamista ja yhä enemmän tarvitsen opintosihteerin taitoja.

Uusi työaika otettiin käyttöön huonosti valmisteltuna. Työn sisältö muuttunut paljon, mikä vaikuttaa työssä jaksamiseen.

Reformin on tuottanut tuhattomasti turhaa työtä kun ei ole ollut ohjeita ajoissa. Sotkuja jne. Virheiden korjaamiseen mennyt koko alku syksy. E liitteen siirtyminen lehtorin virkoihin arveluttaa. Monessa suhteessa palattu 10 v takaiseen tilanteseen, kun otettu työmallit nuorisopuolelta.

Olin vuorotteluvapaan sijaisena ja sopimusta allekirjoittaessani minulle suullisesti luvattiin sen jatkuvan vuorotteluvapaan jälkeen. Ennen vuorotteluvapaan loppua kysyin uudelta koulutuspäälliköltämme tilannetta ja sain häneltä sähköpostin, jossa oli mainittu päivä jolloin vakinaistaminen piti tapahtua, mutta henkilöstöosastolla oli tullut jotakin mietinnän alle. Lopulta sitten työsuhdettani ei jatkettu. Olin yhteydessä luottamusmieheen, mutta apua en saanut. Liittoonkin soitin ja sieltä vastattiin, että työnantaja voi tehdä mitä haluaa, kun kyseessä ei ole virkasuhde. Myöhemmin sama paikka tuli hakuun äitiyslomansijaisuutena ja se tiedettiin jo ennen oman toimeni päättymistä. Hain sitä paikkaa, en päässyt edes haastatteluun. Lupauksilla ei siis ole mitään merkitystä ja riippuu siitä kenelle luvataan. Joillekin ne pätevät mutta ei kaikille. Taisin astua aika isojen varpaiden päälle ja kovaa.

Reformin tuomat muutokset ja aikuiskoulutuksen palkkausjärjestelmät tulevat muutokset askarruttavat.

Yksityiset firmat polkevat palkkoja aikuisten kotokoulutuksissa.

Työsuhteet muutetaan virkasuhteiksi. Vuosityöaika on myös tulossa. Edut E liitteisille huonommat.

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Reformin uudistusten vaatimukset ja niiden toteutus eivät ole suhteessa talouteen. Laki ja sen noudattaminen tuo opettajan arkeen tehtäviä, joka jakaa opettajaa jatkuvasti moneen suuntaan ilman, että palautumista ehtii tapahtua. Työelämän suuntaan on syntynyt paljon hyvää, mutta opettaja kohtaa hidas-teita, joissa hänen on selvittävä ilman tukea. Opettaja ei ole oppimisen tuen mestari, vaan joka tahon reklamaation käsittelijä, vaikka HOKS varmaan vaatisi vastuuta kaikilta.

Pohdin myös eläkeasioita, koska olen ollut niin paljon osa-aikatyössä.

Tuntiopettajana minua harmittaa työnantajan tulkinta kikystä... omalla kohdallani se tarkoittaa 4 tuntia palkatonta työtä. Se on paljon siihen nähden että saan palkkaa vain pidetyistä tunneista, en muusta. Sisäilmaongelmat ovat vaikuttaneet monessa paikassa niin, että työt ovat loppuneet, koska korvaavia tiloja tunneilleni ei ole. Työn jatkuvuus on tästä suora seuraus eli olisi heti listallani neljäntenä kohtana.

Työnantaja ilmoitti, että työsuhteiset kokoaikaiset opettajat siirretään virkasuhteisiksi tuntiopettajiksi. Tämä huolestuttaa ja pelottaa työn jatkuvuuden kanalta.

Koulutuksen tärkein tehtävä ei ole enää osaamisen tuottaminen/ihmisen kehittyminen - tutkinto pienimmällä vaivalla ja osaamisella. Suuri osa tuntuu joutuvan jättävän työnsä tämän vuoksi ja osa haluaa jättää tämän vuoksi.

Ammatillinen reformi ja sen vaikutus.

Minut on vasta irtisanottu (irtisanomisaika yhä voimassa). Syynä kilpailutuspolitiikka. Mietin, miten voi jaksaa eläkeikään asti tällaista alati kilpailutettavaa ja tiukentuvaa työtä.

Työn jatkuvuus on kiinni kilpailutuksesta ja ELY-keskuksen päätöksistä, jotka saattavat tulla hyvin lyhyellä varoitusajalla. Sopimuskausi päättyy tämän vuoden lopussa eikä ole tietoa siitä, ostaako ELY-keskus option seuraavalle kahdelle vuodelle vai tuleeko vuoden lopussa uusi kilpailutus. Tämä aiheuttaa suurta epävarmuutta työn jatkuvuudesta.

Työn kuormittavuus on lisääntynyt viimeisen vuoden aikana huomattavasti johtuen muutoksista asiakaskunnassa (kotoutumiskoulutus) Teemme käytännössä kokoaikatyötä (lähiopetusta 30 h/vko), mutta työsopimus on 35 h/vko ja siten osa-aikainen. Palkkaus sen mukainen.

Yt-neuvottelun jälkeen työsuhteeni muutettiin tuntiopettajaksi. Palkka laski yli 800 euroa, työt samat - yhtä haastavat. jne.

Koulutusreformin mukanaan tuomaan palkan pienenemiseen. Eläkkeellä olevien opettajien palveluvuosilisien leikkaamiseen.

Uusi ops tuonut paljon lisää työtä ja tilanne on sekava työpaikalla.

Koulutussuunnittelijat karsineet opetusresurssit neljäsosaan, vaikka tutkinnon perusteissa samat vaatimukset ja tavoitteet kuin ennen -> hirvittävä huoli siitä, saavuttavatko opiskelijat riittävän ammattitaidon sekä opettajista, miten jaksavat tässä muutoksessa ja huolessa. Muutokset heikentäneet työilmapiiriä - > koulutussuunnittelijoilla valta mutta ei vastuuta. Työ on huonosti johdettua ja organisoitua. Suunnittelun taso ala-arvoista.

Vastaako työn sisältö osaamistani?

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Tilaisuuksiin osallistumisesta: mm. edunvalvontakoulutuksiin osallistuvat meiltä ainoastaan luottamus- ja varaluottamusmies.

Olen ihmeissäni vuosityöaikaan siirtymisestä. Em. ei ole sopiva aikuiskouluttajille, jotka työskentelevät työelämää varten. Jos pitäisi olla joustavaa (joustava haku ym.) niin työaika ei sitä, kyllä ole.

Reformin tuomat muutokset, lisääntyvä työmäärä suhteutettuna palkkauksen yhdenvertaisuuteen.

Resurssit on niin nikalle viety että omaa työtä ei voi tehdä enään niin hyvin kuin haluaa.

Johtamiseen pitäisi saada todella paljon lisää osaamista ja sopivia persoonia.

Reformi on tuonut uusi haasteita ja johtokaan ei tiedä miten meidän pitäisi toimia.

Oppilaitoksemme suurten muutosten vuoksi hyvin sekavassa tilassa. Epävarmuus vaikuttaa ennen kaikkea työntekijöiden jaksamiseen, työn laatuun ja kehittämiseen.

Työnantajan toimipisteissä eri paikkakunnilla (Helsinki, Vantaa, Kerava ja Porvoo) täysin samasta työstä samaan opetussuunnitelmaan perustuvien samojen tavoitteiden toteutumista edellyttävästä opetuksesta maksetaan eri palkkaa. Perusteena on maksajan (Ely) ostamat eri lähiopetus tuntimäärät. Myös opiskelijat ovat näin eriarvoisessa asemassa Elyn tarjouspyynnöissä.

Työtilanne on erittäin epäoikeudenmukainen ja epävarma.

Olen sanonut itseni irti koska en halua enempää sairastua sisälimasta.

Olisin valinnut enemmän kuin 3, koska valitut vaihtoehdot vaikuttavat myös työssäjaksamiseen. Meillä on isoja ongelmia koulutusorganisaatiossa ja koen että meitä ei arvosteta.

Pohdin usein työajan suhdetta työn sisältöön ja siihen mikä oikeastaan on olennaista. Kirjaaminen, kyselyt, raportointi, tilastointi ja työhön liittyvät yleiset vaatimukset kasvavat ja lisääntyvät. Itse opiskelijoiden kanssa käytettävä aika supistuu, ohjaus, keskustelu ja yhteinen oivaltaminen ja oppiminen uhkaa jäädä yleisten vaatimusten varjoon.

Koulutettava opiskelija-aines muuttuu viikko viikolta "haastavammaksi" (kielitaito ym) ja tämä vaikuttaa suoraan omaan "filikseen" ja jaksamiseen.

Olen juuri aloittanut uudessa työssä, siksi nämä asiat mietityttävät eniten.

Suurin osa edellä olevista liittyy uuteen vuosityöaikaan. Erityisesti siksi, että katson OAJ:n epäonnistuneen täydellisesti E-liitteestä siirtyneiden insinöörien kohdalla TES-neuvotteluissa. En pysty ymmärtämään, miten yhtä työntekijäryhmää voidaan kohdella niin kaltoin. Ja sellainen mennään vielä hyväksymään. Esimerkiksi: työmäärä lisääntyi n. 50h/vuosi, kun perusliikenneopettajilla väheni 150h! Palkkaa laskettiin satoja euroja kuukaudessa! Tämä aiheuttaa eripuraa ja kateutta työpaikoille. Jos taas valitset tuntimäärän, jolla voit säilyttää palkkatason, olet käytännössä aina töissä. Työjärjestykset tehdään 1500h mukaan, niin inssit tekevät sidottuja tunteja takaisin lauantaitöinä, muiden ollessa vapaalla. Jollet pysty hoitamaan sitomattomia tunteja päivittäin, niin viikonlopuksi kertyy jo päivä töitä, kuussa neljä päivää! Aivan uskomatonta. Olen pettynyt liiton toimintaan.

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Opastajat tekevät opettajan töitä ja ainakin ottavat kermat päältä. Eli tehtävät ja valmistelu kuitenkin opettajille.

Jatkuuko työt ja kuinka pitkään?

Työaika suhteessa työmäärään johtaa suoraan työssäjaksamiseen ja sitä kautta työilmapiiriin.

Siirtyminen vuoden 2019 alusta vuosityöaikaan askarruttaa - E-liitteellä työskennelleenä siirtyminen uuteen järjestelmään on kaikilta vaihtoehdoiltaan itseleni epäedullinen. Voin valita pienemmän tuntimäärän, jolloin nykyinen palkkani pienenee reilut viisisataa euroa tai voin valita nykyisen palkkani, jolloin vuosituntainen työtuntimäärä kasvaa nykyisestä. Eli vaihtoehdoista kumpikaan ei ainakaan lisää motivaatiota.

Työura on loppuvaiheessa, perspektiivi on enemmän menneessä kun tulevassa. Osaamista olisi, muttei haluja jatkaa työelämässä, koska nykyisellään työssä ei enää voi tehdä keskeisiä ja oleellisia asioita. Fokus opetustyöstä siirtyy raportointiin ja päältä katsomiseen. Enää ei pysty takaamaan sitä, että työelämään lähtee osaajia, joilla on ammatin perustaidot vankasti hallinnassa.

Ely kilpailuttaa kotoutumiskoulutukset niin tiukasti kustannusperusteisesti, että oppilaitokset eivät "pysty" maksamaan kouluttajille opetuksen ulkopuolisista töistä. Näin ollen osa töistä jää tekemättä, työt joutuu tekemään tosi kiireellä tai omalla ajalla. Myös lähiopetustunteja on vähennetty, mutta oppimistavoitteet ovat pysyneet ennallaan.

Työ on monipuolista, välillä liiankin. Työajat veteen piirretty viiva, ilta ja viikonloppuopetukset rassaavat. Uusistumista ja uuden oppimista edellytetään, mutta resurssit puuttuvat.

Ollaan menty 100 vuotta taaksepäin. Taso on jo tippunut, koska teoriaopintoja on niin vähän. Ei työpaikoilla kerkiä kukaan opettamaan - eivätkä ole opettajia.

Oma työni oli vaakalaudalla vuosi sitten. Nyt taloudellinen tilanne on täällä parempi, mutta epävarmuus jäi siitä, miten tulevaisuudessa käy. Työntekijät ovat myös miettineet mihin koko ammatillinen koulutus on menossa. Alkavatko yritykset itse kouluttaa työntekijöitä. Maahanmuuttajakoulutus yksityistettiin, onko seuraavana ammatillinen ja sen jälkeen koko koulutus. Kun koulutukselta viedään rahat ja taso ajetaan alas, onko takana ajatus koulutuksen yksityistämisestä? Oma työnkuvani on laajentunut, se on ollut laaja jo tähän mennessä. On hyvä, että työtä on ja sitä tarjotaan. Toisaalta se asettaa haasteita jaksamiselle ja osaamiselle. Meitä ammattikoulun opettajia on nyt pyydetty myös kaksoistutkintoon lukion puolelle palkkakiistasta johtuen.

Eniten mietittyttä E-liitteen muutokset C-liitteeseen siirryttäessä; kuinka paljon pystyn vaikuttamaan työtuntien ja palkan määrään. Myös 10 viikon loma tuntuu epäreilulta, kun toisilla lomaa on 12 viikkoa.

Vuosityöaikaan siirtyminen ja virkaan astuminen.

Omassa työpaikassani palkanmaksajana on Lahden kaupunki. En todellakaan voi ymmärtää, miten on voinut mennä läpi se tapa palkanmaksussa, että vaikka työsuhde alkaa aina syyskuun alussa (esim 3. Päivä), ensimmäinen palkanmaksupäivä on vasta 15.10. Näin on nyt ollut ainakin siitä saakka, kun opisto yhdistyi isoksi uudeksi opistoksi. Kysyn, kuka pystyy maksamaan vuokran yms. ajallaan, jos palkkaa odotetaan 6 viikkoa? Ja osa meistä tuntiopettajasta tekee vain tätä työtä, suurella pieteetillä.

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Teen työtä kotoutumiskoulutuksen suomi toisena kielenä -opettajana. Alaamme kohdistuu kilpailutus kahden - kolmen vuoden välein. Työsuhteen jatkuvuus on jatkuvasti epävarmaa. Palkkauksemme on sääntelemätöntä.

Vuosityöaika teki työskentelystä kankeata (E-liite), aiemmin järjestelimme itsenäisesti tiimeissä tehtävät työt ja markkinoinnin ym. Nyt kun tutkinnon perusteet muuttui reformin myötä ja oppilaitos siirtyi saman aikaisesti vuosityöaikaan, sekä Wilman käyttöön, on kaaos ja epätietoisuus huikea. Tunne siitä ettei ole osaava, pätevä, ahkera, vastuullinen on kadonnut ja tilalla on pettynyt, osaamisen tunteen kadottanut opettaja jonka tekemiseen ei luoteta ja sitä valvotaan pikkutarkasti raportoimalla ja jaksottamalla työaika, niin ettei opella itsellään ole käsitystä kokonaisuudesta suunnitellakseen ajankäyttöään. Ihan lapselliseksi on homma mennyt. Nyt ihmiset on vaan töissä ja odottaa esimiehiltä ohjeita työtä kädet leväällä, kun ei ole tunnetta oman työn hallinnasta. Tuskin tulee kovin edulliseksi, uskoisin että jopa kalliimmaksi. Ohjeita kun kysyy, kukaan ylemmistä ei osaa vastata ja yksinkertaistakin asiaa pallotellaan sinne tänne, eivät ota itse vastuuta. Eläkettä odottaa aikas moni ja lisäksi suunnittelevat YTK:n siirtymistä. Siinä säästäisi sen mitä menetettiin esim. lomakorvauksessa ja sairauslomassa > peruspalkasta lasketaan. Opettajat eivät tunnetusti ole töistä pois sairastuessaankaan, mutta ikääntyessä tulee kremppaa ja vaivoja jotka pakottaa jäämään saikulle ja tähän lisäksi ne jotka joutuvat olemaan saikulla sisäilmaongelmien vuoksi menettävät vuositasolla aika monta euroa.

Täydellinen muutos kaikessa työhön/työpaikkaan/työsuhteeseen liittyvässä vuoden sisällä. Koulutussuunnittelu erittäin vaikeaa ja sekavaa. Huoli aikuisten koulutuksen romuttamisesta. Miten huomioidaan ikääntyvien opettajien jaksaminen muutoksessa - ei mitenkään.

Maahanmuuttajakoulutus ajautunut vähitellen konsulttifirmojen käsiin. Hinta on pelkästään ratkaissut koulutuksen järjestäjän, vaikka oppilaitoksilta on vaadittu suuria satsauksia fasilitetteihin, opettajien ammattitaitoon ja opiskelijoiden viihtyvyyteen. Pitkäjänteinen maahanmuuttajakoulutustyö ei ole ollut myöskään mikään arvo työvoimahallinnon päättävissä elimissä, opettajien kokemuksesta puhumattakaan, koulutuksia hankittaessa. Konsulttifirmoissa opetustyötä tekevät ihmiset nollatuntisopimuksilla mitättömin palkoin. Ammattipätevyyksissä liikutaan harmaalla alueella. Tästä kehityksestä voisi Akol vähitellen älähtää! Toimenpiteitä!

Työsopimukset ovat muuttumassa. Organisaatio on muuttumassa. Organisaatio on byrokratisoitunut.

Palkkauksessa epäoikeudenmukaisuus on edelleen vallitseva. En ymmärrä miksi opettajien palkkauksissa on niin suuria eroja jos et ole yliopistossa suorittanut maisterin papereita, mutta muuten olet muodollisesti pätevä ja taustalla on työelämää aikaisemmin on palkkasi paljon pienempi. Tämä vaikka teet samaa työtä itseasiassa jopa vaativampaa ja vastuullisempaa on palkka ero jopa lähes 1000 euroa.

Olen vasta puoli vuotta sitten aloittanut S2-opettaja enkä voi ymmärtää, miten on mahdollista, että työnantajani tarjoaa 5h työpäiviä ja tästä 4 h on opetusta. Eli teen joka päivä valmistelutyötä ja oppilaan huoltoon liittyvään työtä palkatta, koska tunti päivässä ei riitä millään. Miten kukaan pätevä opettaja (nyt minä itse?) suostuu tekemään näin pienillä tunneilla ketjutettuja määräaikaisuuksia ja miksei ammattijärjestöt järehdä? Käsitykseni mukaan käytäntö on eri oppilaitoksissa normaali.

Opistoissa työskentely on jatkuvaa epämääräisyyttä onnistuuko kurssit ja jos ei niin peruutus tulee n.1-2 viikkoa enne ja se on pois palkasta. Työilmapiiri on muuttunut nykyisin hyvin opistosta määrääväksi ja välinpitämätöntä, ei kuulu mun työn kuvaa tulee liian usein kun yrittää saada opetustilat, kurssien mainostus tms. toivivammaksi tai nykyiseen tietotekniikkaan. tuntiopettajista ei välitetä. jatkuvat sisäilma ongelma. kukaan ei oikeasti välitä ja puutu asioihin. Palkkaukseen tai työtunteihin, työaikaan ei juuri voi vaikuttaa. tuntiopettajat eivät ole yhdenvertaisia muun henkilökunnan kanssa.

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Oltuani useamman vuoden samassa työtehtävässä olen alkanut miettiä työn sisällöllistä mielekkyyttä pidemmällä tähtäimellä. On ehkä hieman sellainen olo, että tietyt asiat on nähty ja haluaisin uudistaa työkuvaani tai hakea uusia haasteita. Olen myös itse muuttunut näiden vuosien aikana, samoin kiinnostuksen kohteeni. Haen aktiivisesti kouluttautumismahdollisuuksia etenkin ihmisten hyvinvointiin liittyvistä koulutuksista. Työssäni näen opiskelijoilla paljon masennusta sekä muita erilaisia oppimisen ja mielenterveyden häiriöitä, jotka vaikuttavat opintojen etenemiseen, motivoitumiseen ja työkykyisyyteen. Haluaisin päästä pureutumaan näihin ongelmiin enemmän kuin mitä nykyinen työni tällä hetkellä mahdollistaa.

Olin tietotekniikan aikuiskouluttajana lähes 20 vuotta. Nyt olen ollut työttömänä reilun vuoden. Se on suoraa seurausta nykyhallituksen tekemistä koulutusleikkauksista ja ammatillisen koulutuksen reformista, jonka seurauksena omasta koulutuskuntayhtymästäni potkittiin pois lähes kaikki aikuiskouluttajat. Olen kuullut, että muualla Suomessa on ollut sama trendi. Kuvitellaan, että päästään "halvemmalla" kun nuorisopuolen opettajat opettavat yhdistettyjä ryhmiä ja kuvitellaan että he osaavat "itsestään" myös aikuisten opettamisen ja aikuiskoulutuksen. Näin ei ole. On myös järjetöntä ajatella, että erilaisessa järjestelmässä toimineet nuorisopuolen opettajat edes voisivat hetkessä omaksua kaikki asiat, jotka ovat vaatineet aikuiskouluttajilta vuosien kehitystyön ja omaksumisen. Leikkaukset ja reformi ovat vetäneet myös henkilö- ja aikaresurssit niin tiukille, ettei kelläkään ole varmasti ylimääräistä aikaa edes opiskella niitä asioita, joissa on puutteita, joten lähtökohtaisestikin yhtälö on mahdoton. Resurssipulan takia osa koulutuslinjoista ja vuosia aikuisille vedetyistä kursseista on lopetettu. Paljon julkisuudessa kuulutetusta aikuisten osaamisen kehittämisestä ei ole enää tietoaakaan, koska vaihtoehdot loppuvat. Esimerkkinä itse vuosia vetämäni Tietokoneen käyttäjän A-korttikoulutus, joka antoi aikuisille työssä käyville ihmisille taitoja, joita he tarvitsivat ja pystyivät suoraan hyödyntämään työelämässä. Tätä koulutusta ei ole enää koko alueella, koska siihen ei ole enää resursseja.

Olen myös kuullut, että aikuisopiskelijat äänestävät jo jaloillaan, kun on päiviä jolloin pitäisi olla nuorten kanssa samassa ryhmässä eli jäävät pois tunneilta. Aikuiset, jotka haluavat oikeasti opiskella, eivät ala katselemaan kännykkään hihittelyä, räkimistä ja nuuskamällien heittelyä atk-luokan kattoon. Useat entiset opiskelijatuttuni ovat näin sanoneet: jos he nyt lähtisivät opiskelemaan, he eivät hakeutuisi ammattioppilaitokseen. En sano, että kaikki nuoret käyttäytyvät näin, mutta heitä on ja paljon, olen vuosia seurannut tätä. Aikuiset ja nuoret ovat erilaisia ja se on aivan luonnollista. Aikuiset hakeutuvat nyt mielestäni tämän kehityksen seurauksena muualle opiskelemaan ja ammatillisista oppilaitoksista loppuu tällä menolla aikuisopiskelijat kokonaan.

Omassa kuntayhtymässäni aikuiskoulutus oli myös vuosia joku ylimääräinen menoerä, joka esim. tiedotustilaisuuksissa, koulutuspäivillä, markkinoinnissa vuosi toisensa jälkeen sivuutettiin lähes kokonaan. Suuri osa hallinnosta ei tajunnut aikuiskoulutuksesta mitään eikä halunnutkaan tajuta ja nyt oli hyvä veruke siivota tuo "ylimääräinen" kuluerä työttömyyskortistoon. Vuosikymmenien kokemus aikuisten kouluttamisesta ja näyttötutkintojärjestelmästä ja sen kehittämisestä on heitetty romukoppaan. Jäljelle jäänyt henkilöstö vedetään niin tiukille, että työssä uupuminen tulee varmasti lisääntymään. Koulutuksen ja osaamisen laatu laskee jo nyt ja kaikki aikuisopettajat, joiden kanssa olen jutellut, ovat samaa mieltä siitä, että muutaman vuoden päästä tulee huutava pula osaavista hitsareista, rakentajista, ict-osaajista jne.

Olen kuullut myös, että valtakunnan tason päättäjiltä on tullut kommentteja, joiden mukaan aikuiskoulutus tulee muutaman vuoden sisällä erillisenä takaisin muodossa tai toisessa, että "tämä on nyt vaan tämmöinen kokeilu". No kukahan kuvittelee, että ne osaaajat ja hiljainen tieto saadaan sitten takaisin kuin napista painamalla? Ihmiset menevät muihin töihin, ketkä niitä saavat, ja osaa on kohdeltu irtisanomisprosesseissa niin huonosti, etteivät he katkeroituneina varmasti edes menisi takaisin vaikka kutsuttaisiin. Hommaa ei nosteta pystyyn uudestaan vuodessa eikä kahdessa, siihen menee kauan.

Tällaisten "kokeilujen" keksijät pitäisi laittaa vastuuseen tuhansien ihmisten työpaikkojen menetyksestä ja vielä isomman opiskelijamäärän koulutustason romahtamisesta ja jopa koulutusvaihtoehtojen häviämisestä. Tärkein tehtävä olisi nyt vaikuttaa siihen, että ainakin seuraava hallitus korjaa nämä typeryydet, ainakin sen että koko aikuiskoulutus tapetaan Suomessa tämän "kokeilun" takia.

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Jatkuva organisaatiouudistus syö jaksamista.

AKOL on neuvotellut entisille E-liitteisille todella heikot työehdot. Vuosityöaikaan siirtyminen ja nykyiset työehdot ovat joustamattomat, epäsuhtaiset opettajien välillä ja vaikuttavat työssä jaksamiseen. Vapaa-jakso päättyy 31.7, jonka jälkeen on pakko tulla töihin. Ihan syvältä oleva sopimus. Työpaikaltani moni opettaja tulee sanomaan jäsenyytensä OAJ:sta irti ihan lähiaikoina ja siirtymään YTK:n jäseneksi. Myös itse teen näin. En halua maksaa jäsenmaksua liittoon, joka heikentää jäsentensä työehtoja näin tuntuvasti.

Olen itse ollut paljon sairaana ja se on aiheuttanut epävarmuutta sen suhteen, pystynkö jatkamaan opettajan ammatissa.

Opetan pääasiassa kotoutumiskoulutuksissa, jotka kilpailutetaan muutaman vuoden välein. Tästä syystä suuri osa tiimini suomen kielen kouluttajista on määräaikaaisessa työsuhteessa, kuten minäkin. Määräaikaaisuuksista johtuva työntekijöiden vaihtuvuus ja jatkuva työntekijöiden niukkuus aiheuttaa suuria ongelmia työssä jaksamiseen.

Kokoajan palkka laskenut alaspäin ja työsuhteet muuttuneet määräaikaaisiksi, tehtyäni, vakituksena n. 12 vuotta aikuiskoulutusta. Nyt olen ajautunut ohjaajan tehtäviin, vaikka tehtävät lähes samanlaisia.

Koulutuskuntayhtymä lakkautetaan ja meidät siirretään osakeyhtiöön.

Joskus hiukan epäselvää, mikä on työaika ja mikä ei.

Lomautusjakso on juuri päättynyt ja todennäköisesti uusi alkamassa.

Osa-aikalomautukset, työajan lyhentyminen, palkan riittävyys elämiseen, todella huono ilmapiiri töissä ja mahdotonta tehdä työt hyvin annetun työajan puitteissa.

Olen ollut puhdistuspalvelualalla pitkään ja minulla on alan vahva työkokemus, koulutukset + pedagogiset opinnot, silti saan alempaa palkkaa kuin kollegani ja teen ihan samoja töitä kuin hekin. Kollegat ovat tulleet aikanaan korkeakoulu opintojen mukaan taloon, jolloin he saavat sitä ylempää palkkaa. Tiedän kyllä, että koulutukset vaikuttavat, mutta miksi ei nimenomaan alan koulutusta katsota miksikään. Minulla on Siivoustyönohjaajan Eat, Siivousteknikon Eat sekä aiemmin Laitoshuoltajan At.

Työpaikalla on ollut kahdet yt:t, joiden seurauksena ammattitaitoista työvoimaa on irtisanottu. Kuitenkin työtä on, sitä tekevät ns. tuntityöntekijät talon ulkopuolelta. Työilmapiiri on huono, vuorovaikutus työntekijöiden ja johdon välillä ei toimi.

Olen ollut muuten erittäin tyytyväinen liiton toimintaan. Mutta aika paha epäkohta on seuraavanlainen. Kerron esimerkin. Ystävä on Iskulla mallipuuseppä protopajalla. Heillä oli jokunen vuosi sitten tiukkaa ja tekivät 4 päiväistä viikkoa. Heidän liitto korvasi sen puuttuvan päivän maksamalla 80% työttömyyskorvauksesta. Meillä tuntiopettajilla siis meillä ei vakkareilla joita kansalaisopistoissa on valtaosa on laskutapa näin. Vaikka olisit opettanut 40 tuntia edellisinä keväänä ja saat vain 16 tuntia opetusta (se on se todellinen laskennallinen raja niin sinut katsotaan päätoimiseksi opettajaksi etkä saa soviteltua päivärahaa lainkaan. Tehkää tälle asialle jotakin kiitos!

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Reformi, oppilaitosten yhdistäminen ja tuleva osakeyhtiö aiheuttavat epäselvyyttä tulevaisuuden suhteen.

Aikuiskoulutuksen säästöt ja reformi aiheuttaneet työmäärän jota ei voi enää hallita, osa jää hoitamatta ja osassa mennään siitä mistä aita matalin. Työntantajana tiukka talouslinja ja joidenkin tiimien epäilyttävät irtisanomiset huonontavat ilmapiiriä.

Reformin tuoma haaste opetuslallalla on vaikuttanut erittäin negatiivisesti varsinkin henkilöstön välisiin suhteisiin, etenkin esimiesten käyttäytymisessä olisi parannettavaa. Keskusteluissa aihealueet liikkuvat rahan ja työsuhteen pituuden aihealueilla. Myös järjestömät raja-asettelut tuovat eriarvoisuutta ja mahdollisuuden syrjimiseen heidän kohdallaan, joilla on huonot välit esimiestensä kanssa.

Olen vasta liittynyt yhdistykseen. Odotan varsinkin vapaa-ajan aktiviteetteja.

Vuosityöaikaan siirtyminen. Oma työsuhte mietityttää. Liikaa epäselviä asioita joihin saa erilaisia vastauksia eri esimiehiltä.

Ns. itsensä työllistävänä pohtii paljon, mihin oma osaaminen riittää, eli millaisiin tehtäviin tai toimeksiantoihin voisi hakeutua. Ja koska toimeksiannot ovat määräaikaista ja/tai kertaluontoisia, työn jatkuvuus aiheuttaa huolta.

Tällä hetkellä mietityttää työaika-uudistus ja siihen liittyvät muutokset. Miten vaikuttavat palkkaukseen ja miten osaan valita oikean työajan jotta jaksaisin sitä myös jatkossa tehdä. Reformin myötä muutoksia on tullut paljon, ja tuntuu usein siltä, että riittämättömyyden tunne omaa työtä kohtaan lisääntyy koko ajan. Työn luonne on muuttunut, ja koen huolta siitä että teen paljon sellaista työtä joka vähentää sitä aikaa jota voin käyttää opiskelijan ohjaamiseen. Hyvin usein tuntuu siltä että eihän täältä pääse elävänä eläkkeelle. Opetusympäristöt ovat ikääntyneitä eivätkä juuri enää vastaa tämän päivän työelämän tarpeita. Oma terveys huolestuttaa, kun toimitaan tiloissa joissa vesi on tullut ja mennyt useampaan otteeseen sisälle joko myskyn tai muuun vastaavan seurauksena. Onko täällä turvallista työskennellä kun usein tissä ilmenee erilaisia oireita jotka laantuvat esim. viikonlopun aikana tai illalla kotona ollessa....

Vuosityöaika tuo tullessaan huomattavia eroja työaikaan, jos haluaa säilyttää aiemman palkkatasonsa. Jos E-osiossa oleva valitsee 1500 h/v, on hänellä silti vapaajaksoja vain 10 vuodessa ja sitomattoman työn osuus vähintään vain 17 % (työnantaja näkee tuon sanana ENINTÄÄN), vaikka tekee täsmälleen samaa työtä kuin aiemmin C-osiossa olleet.

Minusta tuli syksyllä nuorten puolen kolmosten ryhmänohjaaja. En ole aikaisemmin nuorten puolen opiskelijoita juurikaan opettanut. Nyt täytyy opetella nuorten puolen hallinnolliset + muut jutskat. Toki tämän vuoksi duunimääräkin päivää kohti on lisääntynyt, kun täytyy hoitaa nuo aikuisetkin siinä sivussa.

Johtamisen kulttuuri ja työn yhdistäminen opiskeluun ja itsensä kehittämiseen.

Uusi kokonaistyöaikaan ja virkaan siirtyminen vaivaa, koska jouduin valitsemaan ennen äitiyslomaa vanhan palkkatason säilyttämisen tai uuteen malliin siirtymisen ja toistuvista pyynnöistä huolimatta en saanut selvyyttä siihen, oliko vanhan säilyttämiseen vaaditut tuntimäärät laskettu oikein. Mielestäni eivät olleet (yli42h/vko), mutta työnantaja ei suostunut selvittämään asiaa.

Varsinaiseen opettamiseen ei enää ole aikaa, kaikenlaiset kirjaamiset ja ohjelmistot vievät tolkkottomasti aikaa. Sihteerinä oloa on enemmän kuin opettajana oloa. Työssä jaksaminen on koetuksella. Siihen lisätään vielä topin määrän lisääntyminen, joka vaatii yhteistyökumppaneille tuen antamista, arvioinnin selkiyttämistä jne. Paljon mennään ns. nuorisopuolen säännöillä. Sisäilmaongelmat ovat tuoneet jaksamiseen myös haastetta, astma vaivaa.

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Tuleva uusi sopimus ei vieläkään tee meistä tasavertaisia entisten "C-liitteen" opettajien kanssa. Sama työ, eri maksuperusteet lienevät jo perustuslain vastainen yhdistelmä!

Työaika ei tunnu riittävän kaikkeen tehtävään työhön ja usein teen töitä myös viikonloppuisin ja iltaisin kotoa käsin.

Siirryttiin kokonaistyöaikaan, mikä paperilla on kaunis ajatus: kaikesta työstä maksetaan. Todellisuudessa ylemmältä taholta määrätään, kuinka paljon saa tunteja laittaa.

Mielestäni on epäreilua, että samassa talossa työskentelevät opettajat ovat hyvin eri asemassa monessa suhteessa; 1) välineistö/tilat ovat puutteellisia ison opiston sivutoimipisteissä, 2) talossa on opettajia, joilla ryhmässä voi olla ainoastaan 5 opiskelijaa ja allekirjoittaneella yli 20 opiskelijaa/ryhmä - palkka on sama vaikka työmäärä huomattavasti suurempi 3) sivutoimiset tuntiopettajat pitävät opistot pyörimässä (=tuovat oppilaat taloon) jotta päätoimiset voisivat pitää työpaikkansa - sivutoimisten arvostus talon sisällä on kuitenkin 0. Tämä näkyy kaikilla tasoilla; palkkaus, edut, tilakysymykset, työpaikkademokratia (meiltä ei yleensä koskaan kysytä mielipidettä kun taloa 'kehitetään'). Näkyy muuten hyvin Opettaja-lehdessä myös tämä arvostuksen puute; eipä siellä juuri meistä ole juttuja tehty!

Koulutusreformi ei kaikilta osin ottanut huomioon aikuisopiskelijoita ja -koulutusta. Arki on hyvin nuorten koulutusten mukaista. Aikuiskouluttajien/opettajien osaamista ei oteta tarpeeksi arjessa huomioon. Omalla alalla myös erityisoppijoiden ja maahanmuuttajien lisääntyminen koulutuksessa lisää työkuormaa, oppilaitosten resurssit eivät tue tätä. Työnantajat ovat jo nyt kauhuissaan, kun oppiminen on siirtynyt työpaikoille. Opettajat kokee tästä vastuuta ja kuormittuvat.

Tammikuussa tulee 10 vuotta, kun olen ollut samalla työnantajalla syyskuun toisesta viikosta huhtikuun puoleenväliin kansalaisopiston tuntiopettajana. Työtunteja on ollut jo useampi vuosi 32h/vko, joskus enemmänkin. Nyt työvuosia jäljellä hiukka alle 10 v, alkaa kertyvä eläke mietityttää. Työttömyyspäivärahaa sitä ei niin kerrykään...

Palkkaus on jäänyt jälkeen muiden korkeasti koulutettujen eri oppilaitoksissa työskentelevien opettajien palkkauksesta. Ja myös kansalaisopiston päätoimisten opettajien palkkaus ja työsuhteen ehdot ovat jääneet jälkeen suunnittelijaopettajista (esim. vuosisidonnainen lisä poikkeaa, jonka takia loppupalkassa iso ero). Olen havainnut, että saan tietyissä luokissa oireita, etenkin jos on pidempiä päiviä, pidän niistä oirepäiväkirjaa.

Syyskuun alku on vastuuopettajalle ja yhteyshenkilölle todella kiireistä aikaa. Oman opetuksen ohella täytyy hoitaa monia muita asioita, esim. kurssien perumisia, sijaisten järjestelyjä ym. Päivät venyvät pitkiksi. Vaikea ottaa vapaatakaan, kun omaa opetusta on joka päivä. Ehkäpä tilanne helpottuu myöhemmin syksyllä. Tosin päätoimisen opettajan muun työn vuosittainen osuus tulee yleensä täyteen aina jo syyskauden aikana. Keväällä on uuden ohjelman teko, joka vie myös todella paljon aikaa. Ja oma opetuskin pitäisi hoitaa kunnialla ja valmistella tunnit huolella. Tuntuu, että kehittämiseen, uuden teknologian käyttöönottoon jne. ei jää aikaa eikä ole voimia. Eivät tehtävät tekemättä esim. Kahootiin tule! Olen myös huolissani Vapaan sivistystyön uudesta tehtävästä maahanmuuttajien kouluttajana. Pienissä opistoissa TUNTIopettajat tekevät ERITTÄIN VAATIVAA työtä luku- ja kirjoitustaidon opettajina (ennen koulutus oli työvoimakoulutusta ja uskoakseni monessa paikassa kuukausipalkkalaisten vetäminä). Ehkä isojen kaupunkien opistoissa tilanne on toinen ja talossa on paljon päätoimisia opettajia, joilla on resursseja tehdä työtä kokopäiväisesti (luullakseni esim. Helsingissä on näin).

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Tuntuu, että työhyvinvoinnin tarve kasvaa kaiken aikaa. Työssä jaksaminen nousee nykyisten säästöjen ja reformin myötä esille yhä useammin.

Ajankohtaiset asiat aina pohdituttaa....

Nostaisin ykköseksi tuon työajan, koska näin E-liitteestä vuosityöaikaan siirtyvänä minua närästää eniten 17% sitomaton työaika vs. 25%. Jos palkkatason säilyttäminen oli eräille kipukynnys, olisivat vaihtaneet työpaikkaa, jos sama kuin muille ei riitä. Nyt "ahneiden" vuoksi emme edelleenkään ole samalla viivalla, vaikka samaa työtä kaikki teemme.

Leikkaukset, supistukset, uudet resurssointitavat, irtisanomiset, lomautukset, reformi, jne. ovat väsyttäneet koko henkilöstömme. Työsuojeluvaltuutettuna ja luottamusmiehenä tarvitsen lisää osaamista, jotta voisin tukea henkilöstöämme.

Reformi ja säästöt ovat sotkeneet koulutuksen.

Jatkuvat yt:t vieneet voimavaroja, epävarmuus tulevaisuudesta painaa. Johtaminen huonoa ja keskittyy pönkittämään johdon asemaa.

Tuntiopettajan työssä työtunteja on aivan liian vähän, jotta niillä maksaa oman elämänsä kulut saati, että elättäisi perheen. Olen toiminut tuntiopettajana työväenopistossa lähes 20 vuotta, mutta vakituisesta työstä voi vain haaveilla. Työsuhteet ovat olleet määräaikaisia, pätäkätöitä useilla eri työnantajilla nollatuntisopimuksilla. Puolitoista vuotta sitten tuli mitta täyteen. Onnistuin vaihtamaan alaa myyntityöhön kansainvälisessä yrityksessä. Sain vakityön ja vihdoin on varaa käydä kampaajalla, hammaslääkärissä tai lähteä matkalle. Köyhänä korkeakoulutettuna ei ollut mukavaa, onneksi sentään tajusin viimein etsiä muita töitä. Teen silti yhä opetustyötä 4 tuntia viikossa, koska opetustyö itsessään on todella palkitsevaa ja kivaa. On aina yhtä hienoa nähdä, kun oppilaat oivaltavat ja oppivat uutta. Pätäkätöihin ja jatkuviin määräaikaisiin työsuhteisiin suhtaudun nykyään kielteisesti. OAJ:n pitäisi ajaa myös näiden pienituloisten asioita ja nostaa nämä ongelmalliset työsuhteet esille.

Työskentelen Säätiössä, jossa noudatetaan muuta kuin Opetusalan työehtosopimusta ja palkkataso on kyllä erittäin huono verrattuna opetusalaan. Se valitettavasti vaikuttaa myös työssä jakamiseen, viihtymiseen ja motivaatioon.

Ammatillisen koulutuksen uudistuksen mukanaan tuomat toimenkuvan muutokset ja vuosityöaikaan kuuluvat tehtävät (maksetaan 93,23 % täydestä työajasta).

Oikeasti voisin sanoa että nuo kaikki edelliset, olenhan oman paikallisyhdistyksen vpj./sihteeri.

Määräaikaisuus, johon olen toki sopeutunut 30 vuoden aikana, se on epävarmuustekijänä aina olemassa ja ajoittain ollut "työuran" aikana stressaava tekijä. Tuntiopettaja on kokenut nahoissaan paineen, kun opistoissa on puhuttu taloudellisista vaikeista ajoista ja tarpeesta vähentää tunteja ym. Päätoimisten asiat pysyneet ennallaan, tuntiopettajilta vähennetty tunteja, lyhennetty lukuvuotta ym. Olen tätä määräaikaista työtä tehnyt, kaikesta epävarmuudesta huolimatta 30 vuotta, oettanut tuntiopettajana kuvataidetta, en jaksa enää stressata vaan ajattelen, jos lähtö tulee teen sitten jotain muuta, jaan vaikka postia : 0

Olen osa-aikaisesti lomautettu. Oppilaitoksessani lomautukset on toteutettu mielivaltaisesti.

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Olisi kiva osallistua, mutta kaikki tapahtuu Hgissä. Pienten lasten äidin on vähän hankalaa osallistua.

Siirtyminen vuosityöaikaan.

Osa aikaisuus pohdituttaa.

Eläkkeelle jääntiin liittyvät asiat.

Olen uusi pk-seudulla, joten en oikeastaan tiedä milloin ja missä mitään tapahtuu tai käykö tapahtumissa ketään. Vanhassa kunnassa kuului yhdistyksen hallitukseen ja olin aktiivinen yhdistystoimija.

Olen E-liitteen määräaikainen työntekijä. Työsuhde päättyy vuoden lopussa. Työnantaja siirtyy 1.1.2019 vuosityöaikaan. Minun ei anneta pitää kertyneitä lomiani tämän takia, vaikka minulla ei ole työsuhde jatku ensi vuoteen. Kuka auttaa ja neuvoa kentällä näissä asioissa? Liittoon laitoin sähköisenä jäsensivujen kautta kysymyksen, kukaan ei ole vastannut. Miten sitä liiton tukea saa?

Pohdin myös, miten voisin vaikuttaa enemmän työhöni, esim. työnantajani tarjoamiin puitteisiin, kuten työvälineet ja luokkien varustelutaso. Myös työaika on ongelmallinen. Eri kokoukset ja muut ovat useimmiten arki-iltaisina, jolloin olen usein työssä. Lukujärjestyksen pirstaleisuus harmittaa.

Osa-aikatyö, yt:t, liian vähän tunteja suunnitteluun ja työn kehittämiseen, saatikka perusopetustyöhön.

Näin syksyllä mieltä kalvaa jatkuva epävarmuus töiden jatkumisesta ja toimeentulosta, sillä kielikursseille on vaikea löytää välillä riittävästi opiskelijoita, jotta ne toteutuisivat (vapaa sivistystyö). Lisäksi amk:ssa joskus pitämäni kielten jatkokurssit on jo lakkautettu n. viisi vuotta sitten säästösyistä, joten yli-päänsä kielten arvostus on vähentynyt. Työt keskittyvät pääosin iltaan, mutta päivällä olisi aikaa tehdä enemmänkin töitä, mutta en ole löytänyt oppilaitosta tms., jossa olisi töitä tarjolla tai en ole hakenutkaan, sillä tällä hetkellä minulla on jo neljä työnantajaa.

Sisäilmaongelmat halutaan sivuuttaa ja vaieta työpaikallani. Työn jatkuvuus uhattuna, YT-neuvottelut (alakohtaiset) olleet keväällä 2018. Yrityksessä yleiset YT-neuvottelut kaksi vuotta sitten. Haastavat opiskelijat ja työnantajan koventunut linja esim. työajan käyttöön vie jaksamisen rajoille. Jos töitä on paljon ja tulee vain lisää, työnantaja olettaa organisoinnissa olevan ongelman, jos opettaja uupuu työtaakan alle.

Tuntiopettajana joutuu tekemään paljon palkatonta työtä. Kuitenkin sitä pidetään itsestäänselvyytenä. Sen lisäksi, että kurssien sisältö tuotetaan vapaa-ajalla ja töissä pitää olla aina 15-30min ennen työajan alkua (jos pitää tulostaa tai tulostamisen kanssa on ongelmia, jopa aikaisemmin), luokka pitää järjestää ja valmistella sekä siivota tunnin jälkeen, joten töistä lähdetään myös aina työajan päätyttyä. Vapaa-ajalla puhutaan suunnittelijan kanssa puhelimesta ja ollaan tavoitettavissa sähköpostilla. Kuitenkin, esim. parkkipaikkoja ei ole työpaikalla varattu tuntiopettajille, ja kun opetat vaikka viidessä eri paikassa, niin sinulla pitäisi olla myös omat kahvit ja teet mukana sen lisäksi, että kannat mukana alituisen kaikki monisteet ja muut opetuksen havaintomateriaalit. Havaintomateriaaleihin ei saada rahaa, vaan monimutkaisesti joka kurssia varten erikseen voidaan suunnitella puoli vuotta etukäteen materiaalmaksu, jolla on mahdollista ostaa ko kurssia varten havaintomateriaalia, jota samaa materiaalia ei kuitenkaan saisi käyttää toisen kurssin havaintomateriaalina. Usein päättyy byrokratian takia käyttämään omakustanteisesti omia materiaaleja, joita pitää sitten kantaa mukana paikasta toiseen. Joissakin opetuspisteissä materiaaleja tai säilytystiloja on, joissakin ei lainkaan. Mistään ei kuitenkaan tuntiopettajaa informoida, vaan kaikki pitää ottaa itse erikseen selvälle. Tähänkin

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

kuluu tuntiopettajan työajan ulkopuolista aikaa. Ennen opetuksen alkua suunnittelun lisäksi olin myös jo ehtinyt istua kahdessa eri opettajainkokouksessa kokonaisen päivän sekä roudaamaan kurssia varten materiaaleja ympäri kaupunkia (asuin Tapanilassa, ostin materiaalin Hakaniemestä, kokous oli Sörnäissä, josta menin kotiin ja seuraavana tiistaina Kanneltalolle keittämään maalinestettä, josta jälleen yksi kokonainen työpäivä ilman palkkaa). Kävin myös tutustumassa uusiin opetustiloihin, kuitenkin saamatta riittävää informaatiota tiloista kerralla. Suunnittelijoillakaan ei tunnu olevan riittävästi aikaa tuntiopettajan työn tukemiseen. Tuskin koskaan kehtaan soittaa suunnittelijalle ja esittää kysymyksiä, sillä heillä on aina kädet täynnä työtä ja tunnen olevani vain ylimääräinen taakka. Siksi työ on todella itsenäistä. Opistoisännät laittavat pöydät valmiiksi, mutta kukaan ei ole maininnut, että opettajan pitäisi erikseen tehdä kartta pöytien sijainnista, esim. opettajainkokouksessa. Opistoisäntien sähköpostit eivät aina toimi eivätkä he ole aina tavattavissa. Kuvitellaan tuntiopettajan haluavan tulla aina tuntia ennemmin töihin mutta lähtevän viidessä minuutissa, jos koulu menee kiinni. Joskus tietokoneita ei ole päivitetty, ja läsnäololistan saaminen auki koneelta voi kestää 10 minuuttia, joka on joko opettajan vapaa-aikaa tai kahvitaukoa. Kun ei ole parkkipaikkoja, voi joutua kantamaan painavia tavaroita pitkän matkan takaa tai käyttää kahvituon siihen, että käy kääntämässä kiekkoa. Työnantaja voisi vaikuttaa työntekijän hyvinvointiin esim. Hyvällä ja riittävällä informaatiolla, toimivilla laitteilla, antamalla työvälineitä (esim. taidemateriaaleja opetuksen tueksi tai mahdollisuuden hankkia niitä opiston laskuun), huolehtimalla siitä, että jo ennen opetuksen alkua opettajalla on tieto pysäköintipaikoista ja kopiointimahdollisuuksista, ja suomalla edes joitakin työsuhte-etuja kattamaan kaikkea vapaa-ajalla tehtyä työtä, kuten alennuksen museokortista, liikuntaseteleitä tai HSL-matkalippualennuksia. Työskentelen Helsingin Työväenopistossa, Espoon Työväenopistossa sekä Helsingin Aikuisopistossa.

Jatkuva epätietoisuus ja pätkätyö.

Vapaassa sivistisyössä tuntiopettajan työ on epävarmaa, kun ei tiedä toteutuvatko kurssit. Tällainen tilanne vuodesta toiseen vaikuttaa välillä motivaatioon, vaikka muutoin onkin työstään innostunut.

Tuolla työn jatkuvuudella tarkoitan myös koko vapaan sivistystyön jatkuvuutta. Näillä työsuhteen ehdoilla on vaikea jatkossa rekrytoida sitoutuneita ja ammattitaitoisia tuntiopettajia opistoihin. Palkalla on vaikea tulla toimeen kun työttömyysjaksot ovat pidentyneet ja tuntimäärät jatkuvasti pienentyneet.

Olen lomautettuna yhden päivän viikossa ts. teen neljäpäiväistä työviikkoa. Opiskelijoita minulla on vastuullani n. 50, suunnittelen ja markkinoin koulutukset, HOKSaan opiskelijat, opetan kaiken, ohjaan työpaikalla järjestettävän koulutuksen työpaikkakäynnein sekä suunnittelen ja arvioin työpaikoilla opiskelijoiden osaamisen osoittamisen. Tähän minulla on käytettävissäni kaksi päivää viikossa ja kahtena muuna päivänä olen hankevastaavana ESR -hankkeessa. Minulle asetettu tavoite on jatkuva ryhmäkokoon noin 50 opiskelijaa ja noin 100 suoritettua tutkinnonosaa vuodessa. Tämä on todella totta ja omaa työtäni pohtiessani voimaannun joka kerran, koska olen oikea työn sankari, koska olen pysynyt tavoitteissani! Ihan hullua!

Sisäilmaoireilua ei oteta vakavasti ja työntekijät ahdetaan laittoman pieniin tiloihin. Työn sisältö ei ole sitä, mitä kuvittelin. Osaamistani ei ymmärretä eikä hyödynnetä täysimittaisesti. Ylitöitä ja tunti tunnista plussaa teetätetään surutta, työtaakka on kohtuuton.

Omaa osaamista haluan jatkossakin kehittää eteen päin (jatkokoulutusta).

Toisen asteen koulutuksen rakenne muutokset etenevät epävarmasti ja johtajuus on hakusessa.

Reformin tuomat haasteet sekä organisaation mahdollisuudet suunnitella tulevaisuutta. Opetussuunnitelmien "jatkuva" muuttaminen.

POHDINTAA AIHEUTTAVAT ASIAT

Esimiesten ammattitaidottomuus näkyy meidän alalla ongelmana.

Vuosityöaika, ammatillisen koulutuksen reformi, kiristyneet resurssoinnit.

Työnantaja voi ilman etukäteisvarotusta vaatia töihin melkein mihin vuorokauden aikaan tahansa ilman ylityökorvausta.

Työsopimustani ollaan heikentämässä siirtämällä KVTes alaisuuteen.

Olen jäämässä eläkkeelle, joten tällä hetkellä yritän oppia olemaan ilman että olen työssä. Sisäilman suhteen on ollut kysymyksiä, kun silmät ovat vaivanneet työpaikalla ja muualla ei.

Nyt osa-aikaisesti lomautettu. Jatko epävarma.

Vuosityöaikaan ja mahdollisiin virkasuhteisiin siirtyminen tuovat tullessaan lisää muutoksia. Taloudelliset paineet luovat epävarmuutta. Tuntimäärien supistaminen ja opettajan työtehtävien uudelleenmäärittely aiheuttavat kysymyksiä.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Opetuksen sisällön uudistaminen sekä paljon työtä selvittää mitä käytännössä reformi tarkoittaa.

+ järkevöittänyt, kun sama ope voi ohjata ja arvioida, - lähiopetuksen tuntimäärät minimissä

Tuonut sekavuutta.

Rahoituksen vähentyminen ja siitä seuranneet YT:t.

Lisännyt töitä.

Työ on hektisempää, koska määrääjat koulutuksen kestolle ovat tarkemmat ja yksilöllisten opiskelupolkujen takia ohjaaminen on vaativampaa.

Reformin myötä tulleet muutokset (nuoriso- ja aikuispuolen yhdistyminen ja merkittävät muutokset/supistukset opetustunneissa) ovat vaikuttaneet huomattavan negatiivisesti omaan jaksamiseen ja työhyvinvointiin. Arjesta on tullut selviytymistä päivästä toiseen ja työnilo on hiukan hukassa. Yhteiset pelisäännöt ja ohjeistukset puuttuvat, eikä niitä ole saatu pyynnöistä huolimatta. Kahden organisaation yhdistyminen siten, että edut ovat vielä erit (mm. palkka, lomat, työaika) aiheuttaa närää työyhteisössä. Työaika on lähes mahdoton hallita, esim. elokuussa tiedän itseni mukaan lukien monille kollegoille tulleen ylitöitä täysiaikaisen työn ohella yli 30 - jopa 50 tuntia. Tätä ei pitkään jaksaa uupumatta. Huoli on kova siitä, että työelämään ja itsenäisesti opiskeltavaksi siirretään suurin osa asioista ja näillä eväillä pitäisi pystyä avun tarpeessa olevia ihmisiä hoitamaan. Onko joku selvittänyt työelämän kykyä/halua opettaa asiat perusteista alkaen kiireisessä työssä?

Kontaktiopetuksen määrä on vähentynyt.

Opettajalle on siirtynyt lisää sihteerin tehtäviä.

Olen useamman vuoden jo tehnyt muuta kuin opetustyötä, tosin siinä olen kiinni tarpeen mukaan. Ehkä suurimpia muutoksia tulee henkilökohtaistamisen kautta. Itselläni tosin reformiin liittyvät muutokset näkyvät siinä, että minun tulee niitä seurata ja jalkauttaa ne käytäntöön opettajille/kouluttajille sekä tuottaa asiaan liittyviä dokumentteja ja ylläpitää järjestelmiä, jotta ne vastaavat reformin tuomiin muutoksiin.

Enemmän suunnittelua, joka tietenkin otona, koska meillä ei ole resurssointia. Tulee muuttamaan vielä vuoden eteenpäin ennen kuin asiat saadaan johonkin tolkuun täällä. Lähes 30-vuotta opettajana olleena, olen saanut toteuttaa hyvinkin erilaisia opetuksen kehittämistehtäviä ja opetussuunnitelmia, koskaan ei olla oltu niin metsässä kuin nyt.

Tilanne on sekava, suoranainen kaaos. En tiedä, enkä ole saanut ohjausta kuinka toiminta yhteen sovitetaan nuorten puolen kanssa. Tuntuu, että nuorten puolen toimintatavat jyräävät. E-liitteessä olevana en tiedä, kuinka minun nyt pitäisi toimia, kun sopimukseni on tauolla vuodenvaihteessa. Työnantaja haluaa, että allekirjoitan sopimuksen 10 viikon vuosilomasta ensi vuonna, mutta ei se minua koske, kun ei ole työsopimustakaan sinne asti. Paljon on epäselvää. Opettajat ovat tosi väsyneitä. Työjärjestyksiä myöten kaikki pitäisi tehdä itse.

En ymmärrä koko reformia, työnantajat sanoo että kouluttakaa valmiimpia työntekijöitä. Kepu ja "opetusministeri" suhmuroi omiaan ja ovat aivan kuutamolla.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Muuttunut sekavammaksi, tiedotusta liian vähän.

Työ itsessään ei ole juurikaan muuttunut, koska en työskentele suoranaisesti tutkintoon johtavassa koulutuksessa, mutta työilmapiiri on. Opettajat ovat aiempaa tiukemmalla säästöjen vuoksi ja väsymys ja uupuminen näkyy valtavasti.

Ei ehkä ole vain ja ainoastaan reformin syytä, mutta työkaverit ovat moninaisempia ja toimintatavat ovat osin muuttuneet (mm. lukujärjestysten teko, työaikailmoitus).

Liikaa töitä, liikaa uusia muutoksia, huono suunnittelu ja johtajien kokonaisvaltainen näkemys heikkoa nyt uusilla esimiehillä ja nyt vielä reformin tultua liian vähän tunteja / resurssimuutokset.

Epävarmuutta työn jatkuvuudesta rahoituksen pienentyessä. Aikuiskoulutus on vastatuulella eikä rahoituksessa ole huomioitu esim. työssäkäyviä omaehtoisessa lisäkoulutuksessa olevia henkilöitä.

Tullut uusia asioita.

Vaikutti jo 4 v sitten, puolustuskannalle ja paperisen lisääntyminen.

Työtä lisää. Byrokratia on DDR tasolla, uskomatonta... tämä maa uppoaa hölynpölyyn!

Kaikki on epäselvää ja oppilaitokselta puuttuu selkeä suunta. Liian suuret suunnittelemattomat muutokset.

Yt-neuvottelut.

Irtisanominen - sitä kautta osa-aikaistaminen.

Minä ja 4 muuta yli 50v miestä sanottiin irti.

Ei juuri mitenkään.

Ennen opetin aikuisia, nyt opetan enemmän nuoria kuin aikuisia.

Oppilaat eivät ole enää keskiössä.

Varsinaisesti ei vielä juurikaan, mutta ilmeisesti tulossa on huomattaviakin muutoksia.

Työ on enemmän sirpaleista.

Kiire lisääntynyt, jatkuva muutos, jonka perässä ei pysy, muutoksia tullut ja tulossa, mutta järjestelmät ja esimiehet eivät tue muutoksia.

Tuonut lisää byrokratiaa ja paperityötä. Nyt jo lähes puolet työajasta menee erilaisten raporttien ja ylimääräisten suunnitelmien tekemiseen.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Enemmän uusi ops on muuttanut. Reformin myötä opiskelijoiden työpaikalla tapahtuvaan oppimiseen on periaatteessa enemmän aikaa.

Vuosityöaikakokeilu on vienyt voimat, liikaa säätämistä sidotuujen ja sitomattomien kanssa.

Tullut kiireemmäksi.

Lissää töitä tullut erilaisten verkkototeutusten myötä.

Siirtyessä kokonais työaikaan työnantaja jättää osan kertyneistä lomapaivistä antamatta, vuodessa 10 vkoa vapaata. 1500 vuosityöajalla tarjotaan lähes 500€/kk palkan alennusta, nykyisen ansiotason pitämiseksi viikkotyöajaksi rulee 40,5 h. Sitomattoman työn osuudeksi 17%.

Kirjaustyö on lisääntynyt. Opetukseen ei anneta samaa aikaa.

Silppuhommia tarjolla siellä täällä enemmän kun vakinaisia pistetty pellolle?

Lisää duunia pienemmällä porukalla.

Kiire on lisääntynyt, eikä muutokseen ole resurssoitu tarpeeksi aikaa.

Kaikki kaoottisen sekavaa, ei toimintaohjeita, ei linjauksia, ei toimintamalleja

Ammatillinen aikuiskoulutus melkein tapettu, perustutkintojen merkitys noussut, AT ja EAT sekä ei tutkintoon johtava koulutus kuihtuvat perustutkintojen puristuksessa. Suuret koulutusten järjestäjät mitoittavat asiat perustutkintojen mukaan, muu marginaalia, mihin ei panosteta. Aikuiskoulutuskeskukset pitäisi perustaa uudelleen.

Lisännyt työtä.

Puhutaan yhdestä aikuiskoulutuslaista ja ohjeistuksesta, mutta ks edellinen vapaa vastaus.

Vastuuohjaajuus myös alaikäisille opiskelijoille. Totsu -työ. Muuttuneet vastuut.

Sekavaa poukkoilua.

Työn kuormittavuus lisääntynyt huomattavasti: työajan riittämättömyys, työtehtävien epätasainen jako, epätietoisuus, reformin hyväksikäyttäminen leikkauksissa ja säästöistä (eli uudistuksia tulkitaan siten, että saadaan aikaiseksi mahd. suuret säästöt)...

Nuoret ja aikuiset samassa ryhmässä. HOKSit, uudet tutkinnon perusteet. Paljon uutta omaksuttavaa, uusia käytänteitä.

Kahden oppilaitoksen yhdistyminen, toi enempi työtä.

Työ on tullut monipuolisemmaksi.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Työmäärä ei ainakaan ole vähentynyt...Nyt joutuu taas siirtymäajan pyörittämään tavallaan kahta systeemiä päällekkäin, kun osa opiskelijoista menee vanhan, osa uuden mukaan. Reformin myötä aiemman 2. asteen tutkinnon käyneille ja lukiota amiksen rinnalla käyville tuli entistä enemmän ns. täydennettäviä yto-aineita, mikä tarkoittaa, että ne on jotenkin järjestettävä, joten verkkokurssien yms tarve on huutava. Ylipäätään yksilölliset polut työllistävät valtavasti opettajia. Reformin myötä olen alkanut myös pitää enemmän kokeita ja kehitellä muutakin tapoja näyttää osaaminen esim. lähiopetuksen jälkeen, jotta arviointi olisi osaamisen arviointia eikä oppimisen. Opetan enimmäkseen siis ytoja.

Henkilöstöä on vähennetty, kaikkia koskevat lomaukset, uuden innovointi, kehittäminen, lisääntyneet opiskelijamäärät jne. Eli huomattavasti pienemmillä resursseilla pitäisi saada enemmän vaikuttavuutta, laadusta tinkimättä.

Ei ole ollut mitään vaikutusta.

Aikani menee sotkujen selvittämiseen ja kirjaamiseen. Aikaa opiskelijalle on koko ajan vähemmän. Esimiehet ovat täysin kuutamolla, kukaan ei tiedä mistään mitään, järjestelmät eivät toimi... totaalinen kaaos.

Aikuiset ja nuoret osittain samoissa ryhmissä, mikä ei oikein toimi. Työnantaja hoitaa opetuksen integrointia luovasti. Pakollisten YTO:jen laajuudesta voi olla puolet integroituna ammatillisen opettajan opetettavaksi, arviointivastuu hieman auki.

Kiire on lisääntynyt ja resurssit opetukseen vähentyneet. Erilaiset oppijat lisääntyneet ja opiskelijoita on eri rahoitusmuodoilla, nuoria ja aikuisia, eri tutkinnoissa ja eri opiskeluvaiheessa. Tämä kaikki vaikuttaa jaksamiseen ja tekee työstä sekasortoista.

Aikuisten ja nuorten koulutusten yhdistäminen niin hallinnollisesti kuin käytännön tasolla on kesken. Reformissa on asioita joita ei ole mietitty loppuun asti, työpaikoilla tapahtuvan oppimisen ja itsenäisen opiskelun lisääminen eivät ole vastaus kaikille, olivatpa sitten nuoria tai aikuisia. Samoin kaikki työpaikat eivät ole valmiita kouluttamaan työssäoppijoita ihan alusta asti.

OAJ/AKOL onnistui torjumaan aikuiskoulutuksen alas-ajon - hyvä niin. Vuosityöajassa aikuisopettajat huomioitiin mielestäni erittäin hyvin. Jotkut jäsenet ovat asiasta erimieltä ja SOME:ssa on mitä ihmeellisempiä kannanottoja uudistusta vastaan?? - Olisikin nyt paikallaan ottaa reformiasiat AKOL:lissa esiin ja yhdessä pohtia nelikentässä nykytilannetta pienemmissä ryhmissä.

Kauttaaltaan tosi monessa. Aikuiskoulutuksen hyvät käytänteet mm. Henkilökohtaiset opinpolut unohdettu ja palataan joukko opetukseen. Nuorisomallilla ei voi opintoja henkilökohtaistaa ja siihen suuntaan mennään.

Töitä yritetään siirtää yhä enemmän pois kouluttajilta muille tahoille. Opetustyön arvostus on romahtanut. Työ on eriytynyt, sirpaloitunut ja pinnallistunut. Työntekijät keskenään ovat hyvin eriarvoisessa asemassa.

Alituinen kiire.

Työtehtäviin.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Uudistukseen perehtyminen ja henkilöstökoulutus on vienyt paljon aikaa, mutta myös innostanut. Omaa työtä ja sen kehittämistä on tullut pohdittua laajasti ja monipuolisesti pitkällä tähtäimellä.

Opetan ja hoksaan nuoria ja aikuisia. Aikuiskouluttajien osaamista ei arvosteta työyhteisössä ja heille kaadetaan opetuksien lisäksi mahdollisimman paljon erilaisia tehtäviä.

Näyttöihin liittyvät käytännöt hieman ovat muuttuneet.

Hallinnolliset työt lisääntyneet samoin yksilöohjaus. Opetustuntien määrä pysynyt samana.

Työnkuva hakee paikkaansa ja laajenee.

Surkeaksi tarjolla on enää surkeita pikku pätkiä ja asiat ja asiakokonaisuudet joiden käsittelyyn ennen oli sopivasti aikaa on pitänyt tiivistää noin yhteen kolmasosaan aiemmasta ajasta. Opiskelijat eivät aikuisinakaan osaa etsiä ja omaksua tietoja itse.

Valmentava työote on keskiössä, kehittävä työote on must, mutta sen mahdollistaminen kateissa monessa työyhteisössä. Johtajuus ei läheskään aina tue ja kannusta, vaan syyllistää. Johtajuus ei näy mahdollistamisessa, tuessa ja tasavertaisessa opettajuuden arvostamisessa.

Kotoutumiskoulutukseen Reformi ei ole suoraan vaikuttanut.

Kaikki reformin jälkeiset asiat ovat heikentäneet ammatillisen / aikuispuolen koulutuksen tasoa; juuri tämän enempää asiat eivät voisi olla sekaisin...

Työnkuva muuttunut, ei selkiintynyt, epäselvyys käytännön asioissa lisääntynyt, esimiesten rooli ei ole selkeä, työntekijä joutuu ratkaisemaan asioita jotka pitäisi olla esimiehen työnkuvaan liittyviä, esimiehet eivät osaa vastata työntekijän esittämiin asioihin mm. työnkuvaan.

Aikuiskoulutus on ajettu alas, oma työni on muuttunut nuorten opettamiseksi. Aikaisemmin olin oman alan ammatinopettaja, työ oli mielekästä ja minulla oli samat opiskelijat koulutuksen alusta loppuun saakka. Nyt on useita eri ryhmiä päivässä parin tunnin ajan, opetan jokaiselle ryhmälle samoja perusasioita. Oman ammattialan syvällinen osaaminen ja opettaminen on työantajan taholta unohdettu. Työ ei ole enää mielekästä.

Työ ei ole enää niin selkeää.

Koulutuksen/tutkinnon sisältö- ja osaamistavoitteet.

Aikuis- ja nuorisopuolen opettajien yhdistäminen tiimeiksi.

Missä ei olisi muuttanut? Suurimpana rahoituksen leikkaus. Jos kaiken sen reformin mukanaan tuoman lakien, asetusten ja ohjeistusten mukaisesti tunnollisesti toimisi ei aikaa olisi kuin korkeintaan 10:lle opiskelijalle vuosittain! Mutta kun opettajalla on ohjattavia opiskelijoita parhaimmillaan lähes 100/vuosi, ei aika kertakaikkiaan riitä! Ei ihme jos opiskelijoilta kerätyssä palautteissa 2/3 osaa opiskelija kertoo ettei ole saanut vaikuttaa henkilökohtaisen osaamisen kehittämissuunnitelman sisältöön!

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Arviointi muuttunut.

Kokonaistyöaikaan siirtyminen lähestyy ja työsopimukset uusiksi vuoden vaihteessa.

Hämentävää, miten samat vanhat osatutkinnot on yhtäkkiä perustutkintoja ilman että juuri mitään sisällöistä tai kestoista on muutettu.

Uuvuttanut jaksamisen äärirajoille!

Irtisanominen 2.2.2018, tällä hetkellä osa-aikainen.

Lähiopetus vähentynyt. Aikuiskoulutusta (työvoimakoulutus) ajettu alas. Nyt olen osa-aikaisesti lomautettuna (30h/vko).

Reformin myötä kaksi kulttuuria törmäyskurssilla: ammattiopisto ja aikuisopisto ovat etääntyneet ja nyt tarvittaisiin paljon yhteistä keskustelua, että löydettäisiin yhteiset toimintatavat ja -kulttuuri. Kurssien tuntimäärät ovat huimasti vähentyneet, esim. hoitotaidot oli ennen 60 tuntia, nyt 16 tuntia. Valmistuvat lähihoitajat eivät hallitse hoitotyötä ja lääkehoitoa.

Organisaatio uudistunut siten että esimiehellä 40 opettajaa ym. alaisena joten aika ei riitä esimiestyöhön. Nuorten opettaminen eri asia kuin aikuisten.

Olemme siirtymässä uuteen työaikajärjestelmään (reformin edellytys). Tuloksellisuus eli vastuu opiskelijoiden työllistymisestä ja yksilölliset polut työllistävät.

Järjestelmän käyttöön menee paljon aikaa.

Periaatteessa ei millään lailla.

Työajan supistumista ja työtehtävien lisääntymistä.

Kaikissa.

Toteutussuunnitelman muutoksessa.

Reformi on tehty nuorisokoulutuksen lähtökohdista. Aikuiset on unohdettu täysin! Hyvin toiminut näyttötutkinto järjestelmä haaskattiin. Opettajien työaika menee Wilma-kirjauksiin niin hoksattavien opiskelijoiden kuin oman työajan kirjauksen osalta. Aivan pöyristyttävää. Mihin se opettaminen ja oppiminen jäi? Rahoituslaki on niin uskomaton tekele, ettei paremmasta väliä. Mikään muu kuin oppisopimus ei tunnu kelpaavan, kaikessa mennään eurot edellä.

Arki ei ole sujuvaa, liian paljon keskeneräistä ja sekavaa. C-liitteen ja E-liitteen erot samaa työtä tekevällä hankaloittaa yhteistyötä.

Mm. siirtyminen kolmikantamallista kaksikantaan on muuttanut työtä ja toki reformiin liittyy monia muitakin asioita, jotka ovat työtä muuttaneet.

Työmäärä lisääntynyt hallinnollisesti, varsinainen perustehtävä unohtunut. Työmäärän jakautuminen ei tasapuolista.

Paljon uudistuksia ja toimintamallien muutoksia. Liian paljon liian nopeasti. Asiakastyö kärsii.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Tes muutos opv:stä kokonaistyöaikaan.

Lisännyt yleistä sekavuutta toiminnan järjestelyissä sekä toimistotyötä.

Hankaloittanut ja luonut epävarmuutta, aiempia hyviä käytänteitä ei ole huomioitu, eikä kentän ääntä kuunneltu.

Aikuiskoulutuskeskus loppui ja siirryin yhdistymisen seurauksena ammattioppilaitoksiin leipiin.

Ryhmiä nyt useita saman aikaisesti.

Lisännyt töitä, epäselvyyttä, painetta, ärtyisyyttä, väsymistä, mutta myös mahdollisuuksia tehdä asioita erillä tavalla

Iltaopetuslisä on poissa, en pysty enää vaikuttamaan omiin "lomiin"; viikkotasolla työaika lisääntynyt.

*Työ on ollut vain reformin tuomia muutoksia, osa hyviä, osasta ei vielä tiedä. Reformin varjolla tehty uudistuksia, joita ei ehkä tarvitsekaan. Luottamus asian-
tuntijuuteen ja työn laadun ylläpitämiseen on kadonnut. Päätöksenteko on jumittunut lähiesimiestasolla. Asiat eivät etene, vaan aina odotetaan jotain. Työ-
aikaa kuluu paljon siihen, että aina odotetaan jotain päätöstä jostakin suunnasta. Työrauha on kadonnut.*

Ei mitenkään.

Kielenopettajalle iso muutos YTO-asioiden myötä.

*Joissakin asioissa reformi on suoraviivaistanut toimintaa. Näyttötutkintojärjestelmä ja oppisopimusasiat ovat tavallaan helpottuneet ja keventyneet ainakin
byrokratian osalta. Uuden oppimista on paljon - niin paljon, että huolestuttaa.*

Työt loppui.

Kaikenlainen byrokraattinen "säätö" lisääntynyt ihan helvetisti!!!!!!!!!!!!!!

Sekavammaksi. Kirjalliset tehtävät menee opetuksen edelle.

Tuonut lisää työtä ja huolta.

*Koen, että omaan työhön reformi ei juurikaan ole tuonut muutoksia, mutta sen myötä tulleet organisaatiouudistus ja uusi oppilashallintajärjestelmä ovat
vaikeuttaneet työn tekemistä huomattavasti - ohjelma ei toimi vielääkään oikein ja kukaan ei enää tunnu päättävän yhtään mistään. Olemme toki aina olleet
itseohjautuvia, mutta kyllä jossain kohdin johdon ihan oikeasti pitäisi linjata, että miten asiat nyt tehdään.*

Olen töissä aikuiskoulutuskeskuksessa, reformin kautta meille voi hakea myös nuoret, joten tämä vaikuttaa myös omaan työhöni YTO-aineiden kautta.

*Asiat eivät ainakaan ole selkiytyneet niinkuin odotin. Kouluttajan ja opettajan töiden sekoittaminen ainakin meillä on sekavaa. Ei paljon perehdytetä vaan
hoitakaa homma. Ei taida johtoporras olla tietoisia kuinka asiat tulisi hoitaa.*

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Suurin muutos omassa työnkuvassani on oppisopimus- ja/tai koulutussopimusten mukaan maksettava korvaus koulutuksen järjestäjille. Suurin osa omista opiskelijoista/tutkinnon suorittajista on palkkasuhteisesti työelämässä olevia aikuisia, jotka haluavat täydentää omaa osaamistaan, eivätkä halua solmia oppisopimusta. Näin ollen työni/ohjauspanokseni ja suoritettut tutkinnot eivät tuo talolle toivottua rahaa. Lisäksi koen haasteelliseksi sen, että oman talon oppisopimustoimen työn jaetaan meille kouluttajille tehtäväksi. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän tulee kaiken muun keskellä perehtyä oppisopimus- ja työ-lainsäädännön kiemuroihin, jotta voimme neuvotella ammattimaisesti ko. sopimuksiin liittyvissä asioissa työnantajapuolen kanssa. Tämä muutos tuo luonnollisesti mukanaan uusia paineita saada aikaiseksi oppisopimuksia, joihin ei näytä työelämän puolella olevan kiinnostusta niillä aloilla, joilla omat opiskelijani työskentelevät.

Työ muuttunut kaoottiseksi. Palkka pienenee ja saa vähemmän lomaa kuin entisillä nuorisopuolen opettajilla eli henkilöstöä syrjitään OAJ:n tekemän sopimuksen perusteella riippuen siitä onko ollut E vai C -liitteessä. C-liitteessä olleella lomaa 12 viikkoa. E liitteessä 10 viikkoa. Palkka kummallakin sama, mutta E liitteessä olevilla laskee satoja euroja kuukaudessa aiemmasta.

Työ on pirstaloitunut ennestään. Omaa työaika ei ole tarkasteltu siltä näkymin, miten henkilökohtaistaminen, työssäoppimispaikoissa käynti, opetus, ohjaus, opiskelijareksiteriin tehtävien merkintöjen yms. vaikuttaa työn sisältöön ja aikataulutukseen.

Kiire lisääntynyt, työn kuva pirstaloitunut. Lomia pitämättä ja uusia kasautuu.

Sekavaa.

Opinto-ohjaajat on siirretty pois keskitetystä yksiköstä ja siirretty osaamiskeskukseen. Työpaikalle on tullut kaupungin hyvinvointialan asiantuntijoita. Se on hieno uudistus. YTO-aineet ovat tulleet uutena; osaamisen tunnistaminen ym.

Edellä tästä jo kerroin. Myös yrityksille tehtäviä verkkokoulutuksia on tullut. Tässä ei ole uutta, mutta teen työssäni välillä myös kielen tarkastusta ja käännöstoita, mitkä eivät ole perinteistä opettajan työtä.

Epävarmuutta ja epäselvyyttä on tosi paljon vielä käytännöissä. Lähiopetuksen väheneminen on hurjaa ja huolestuttaa myös opiskelijoiden kannalta. Kollegoja on tullut paljon lisää kun nuorisopuoli ja aikuispuoli yhdistyivät.

Pidentänyt työaika mutta ei palkkaa.

Nuorten koulutus on tullut lähemmäksi omaa työtä.

Sisältö on pysynyt suurin piirtein samana, mutta monista samanaikaisista muutoksista johtuen kiire on lisääntynyt. Normaali työaika ei vaan riitä.

Työajan resurssit on jakautuneet eri tavalla. Työpaikalla tapahtuvan oppimisen resurssi ei ole vielä selkeä ja yhdenvertainen. Opiskelijoiden opintojen henkilökohtaistaminen vaatii myös uudenlaista ajattelua resurssoinen suhteen.

Toistaiseksi ei vielä millään lailla.

Nuoria opetan 50 % vähintään. Yhteistyö Yto-opettajien kanssa mukaan työhön.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Reformin henki on tuttua toimintaa, mutta estää esim. henkilön osallistumasta koulutukseen, mikäli hänen työnantajansa ei suostu tekemään oppisopimusta. Näin elinikäinen oppimisen polku ei toteudu. Onkohan tuo sellainen virhe koko reformissa. Monet työnantajat eivät suostu tekemään uudelle työntekijälle opso-sopimusta ja näin estää opiskelun ja työnteon esim työttömälle > TE-hallinnon ostama koulutus, saisi alan töitä, ei voi mennä, tai menettää opiskelupaikan, eikä ta. tee opso-sopparia kun on uusi työntekijä. Aikamoinen virhe koko reformissa. Ennen näitä kuvioita toteutettiin hyvin joustavasti ja opiskelijan ja työnantajan toiveita kuunnellen ja palvellen. Työllistyminen oli numero 1 ja oppiminen siinä oli numero 2 sekä tutkinto oli numero 3. Nyt on sit sekavaa kuin sekahedelmäsoppa. Oppilaitoksessa on nykyään tarve saada tutkintoja ja niitähän sit ruvetaan leipomaan, että on töitä jatkossa - rahaa.

Kaikessa: aikuiset ja nuoret on yhdistetty, samoin suunnittelu, opettajat, esimiehet jne. Työsuhde muuttuu viraksi. Palkkaus muuttuu, lomat. Kun aiemmin oli työjärjestys puoleksi vuodeksi, nyt vain kahdeksi kuukaudeksi. Kaikki yhteiset keskustelumahdollisuudet on viety eli ei mitään paikkaa missä jaetaan infoa muutoksista, tuloksista, visioista. Ei mahdollisuutta käytännön yhteistyöhön, vaan jokainen painaa pitkää päivää omien tuntiensa ja omien opiskelijoidensa parissa. Vaikea vaikuttaa mitenkään omaan työhön esim. ei saa tehdä sitä työtä johon saanut koulutuksen ja jossa haluaa kehittyä Jne.

YTO-aineet, tunnustaminen ovat muuttaneet työtäni opona.

Työaikaan.

Paljon. Olen nyt osa-aikalomautettu. Juuri käytiin toiset ytteet vuoden sisään. Jotenkin sinnittelen minimaalisen palkkani ja sovitellun päivärahan varassa. Tulevaisuudennäkymät ovat synkät. Irtisanomisten ja lomautusten perusteena on töiden väheneminen, vaikka reformin mukaisesti niiden olisi pitänyt lisääntyä. Ammatillisissa perustutkinnoissa vaaditaan yhteisissä tutkinnon osissa monenlaista yleissivistävää osaamista, myös sitä, joka kuuluu omaan opetusalaani, suomen kielen, äidinkielen ja viestinnän opettamiseen. Pelkästään T1-tason saavuttamiseksi vaaditaan monenlaisten asioiden hallintaa. En ymmärrä, miten tämän oppimäärän voi tietämätön saavuttaa, ellei joku näitä asioita hänelle opeta.

Nyt oppilaitokset kuitenkin aikovat toteuttaa nämä ns. yto-opinnot mahdollisimman kevyesti: suoraan hyväksymällä, digiopintoina tai näyttöjen ohessa tapahtuvana suorituksena (mikähän sekin on). Tämän takana ovat hallituksen koulutusleikkaukset, jotka näkyvät suoraan oppilaitosten toiminnassa: opetus on minimoitu, kaikenlaiset kommervenkit on otettu käyttöön. Opettajia irtisanotaan ja lomautetaan. Lähiopetuksen minimointi on käynnissä myös ammatillisten aineiden puolella. Ammattiin "valmistutaan" oppimattomina ja osaamattomina. Oletus on, että ammattilaiseksi tullaan työharjoittelussa prosesseja sivusta seuraten ja matkien. Teoriatiedon arvo ja osuus on banalisoitu.

Joillekin tämä omaehtoinen opiskelu sopii, monille ei. Valtaosa tarvitsisi yhä lähiopetusta ja yksilöllistä tukea (jota reformikin suureen ääneen edellyttää). Häkellyttävintä on, että maahanmuuttajat suorittavat samanlaisen "opintopolun" perustutkinnoissa saamatta edes reformin hengen mukaista suomen kielen opetusta koulutuksensa aikana; lähes ummikoita on otettu koulutuksiin. Kuka heidän suorituksensa hyväksyy? Tässä "leimauskoulutuksessa" on jo ajautettu vakaviin ristiriitoihin oppilaitoksen ja opettajien välillä. Opettaja painostetaan hyväksymään kelvottomia suorituksia. Jokainen voi miettiä mitä ammattitaidottomuus ja kielitaidottomuus kunkin kohdalla merkitsee työmarkkinoilla. Mikä on opettajan oikeusturva, jos laittaa nimensä osaamattoman diplomiin? Jääkö hyväksymisestä vastuu vain opettajalle?

Oppilaitokset pihtaavat saamiaan koulutusvaroja, niitä ei ole tarkoitukseen käyttää opetuksen hyväksi. Tämä toiminta korostuu erityisesti yksityisten oppilaitosten kohdalla. Siitä kohtaa mennään missä aita on matalin. Taseen kasvattaminen on ollut aina etusijalla "koulutustehtävän" sijaan. Nyt tehtaillaan työmarkkinoille amatöörejä olemattomin panostuksin, koska valtionrahoitus määräytyy jatkossa valmistuvien opiskelijoiden määrällä.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Työtä on tullut paljon lisää. Työssä on enemmän henkilökohtaista ohjausta ja opetusta työpaikalla.

Esimiesten aika menee kokouksissa ja päätöksentekokyky on heikentynyt. Työnkuva ja toiminnan tavoitteet ovat muuttuneet epämääräisiksi. Riittämättömyyden kokemus on tullut mukaan työhön. Työilmapiiri on romahtanut. Työhyvinvointikulttuuri on muuttunut henkilöstölähtöisestä johtajalähtöiseksi (aktiivinen toiminta, jota tuettiin -> Smartum 50€ seteli).

Reformin tuomat muutokset tulee ottaa haltuun ja hallita osana omaa työtä.

Opetuksessa, työajassa syksystä.

Oma työni painottuu nyt vanhan OPSin mukaiseen opetukseen, en ehdi suunnittelemaan tulevaa, joka harmittaa paljon. Luokkatyötä on valtavasti, tuntien suunnitteluun, tehtävien tarkistamiseen yms. ei jää aikaa.

Reformi on osaltaan helpottanut työtäni mm. kolmikannan muuttumisella kaksikannaksi ja siinä, että nyt myös itse voin tehdä näytön arviointeja opiskelijoileni. Myös uudet tutkinnon perusteet tuntuvat työelämälähtöisemmiltä ja järkevämiltä sekä myös perustellummilta. Nämä seikat helpottavat työelämäyhteistyötä mm. aikataulutuksen ja arvioijien löytämisen osalta.

Määrärahojen pienentyessä työn jatkuvuus on epävarmaa.

Muutos todella vasta alkaa alkutalvesta -18.

Tullut lisää työtä. Esimiehet etääntyneet meistä suorittajista.

Opettamisesta pitäisi siirtyä valvomaan ja ohjaamaan. Opetus siirtyy vauhdilla työpaikoille, joilla ei ole valmiuksia. Perusasiat jäävät opettamatta...

Opettajien työsuunnitelmien laatiminen on tietyssä mielessä helpottunut. Itseä harmittaa se, että esimiehenä jäin vaille pidennettyä lomaa. E-liitteestä tulleen opettajien tosiasiallinen lomapäivien määrä kasvoi 12 päivällä (vapaajaksoihin kun lisätään la ja su, jotka eivät aiemmin olleet lomapäiviä). Esimiehellä loman määrä ei muuttunut ja palkkakin pysyy samalla tasolla.

Työ on muuttunut sekavaksi ja joustamattomaksi. Liikaa uusia asioita yhdellä kertaa ja vastuupettaja tekee nykyään liian paljon kirjallisia töitä, jotka ovat kaikki pois opetustehtävästä. Opettajia on liian vähän suhteessa opiskelijamääriin, säästöt näkyvät opetuksen tasossa. Olen erittäin huolissani tulevista "ammattilaisista". On turha kuvitella, että työelämällä on aikaa/ kiinnostusta opettaa opiskelijoita- kyllä opettamisen pitäisi tapahtua oppilaitoksissa. Nytkin on vaikea saada TJK- paikkoja, koska työelämällä ei ole aikaa perehdyttämiseen tai heillä ei ole siihen pätevää henkilökuntaa.

Tunnen olevani toimistovirkailija enemmän kuin opettaja. Revormin myötä asioiden hoitaminen on monimutkaisempaa ja kankeaa menee paljon aikaa yksinkertaisten asioiden hoitamiseen.

Työhöni kuuluu nyt myös alaikäisten opetusta. Erilaiset työaikajärjestelmät tekevät opettajien työnjaon epäoikeudenmukaiseksi.

On ollut tarjolla enää vain määräaikaista tehtäviä "uuden toiminnan vakinaistaminen"-verukkeella.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Työmäärä on lisääntynyt.

Erilaiset ohjelmat ja järjestelmät vievät työajasta ison osan. Ammattiaineiden / kädentaitojen opettaminen on vuosi vuodelta vähentynyt. Myös opiskelijoiden tuen tarpeet ovat lisääntyneet.

Lisää työtä koska työaika muuttunut. Tahti kiristynyt.

Ei ole juurikaan.

Kiireempää on.

Tuonut epävarmuutta, huonontanut työilmapiiriä reformia seuranneiden Yt-neuvottelujen myötä, vienyt yto-aineiden opetusta pohtivaan työryhmään.

Nuoret ovat tulleet meidän kanssa samaan kohteeseen. Ohjelmat ovat vaihtuneet (jotka eivät toimi). Tuntuu, että mennään koko ajan vain nuorten mukaan, työ on kesken.

Yto-aineiden mukaantulo opetukseen. Ei osaamista sillä alueella, kuitenkin niitä täytyy opettaa.

Tiimin kokoonpano on vähän muuttunut ja asioiden hoito sekavoitunut. Mutta ei näy vielä kovin paljon opetuksessa.

Tiukoilla on käyty ja tunnelma töissä on ollut välillä musertava peloista työsuhteiden jatkumiseen liittyvissä kysymyksissä. YT meillä on käynnissä edelleen, kokonaisen vuoden. Sitä en voi käsittää, miten joku saa niin tehdä.

Itse perustyöhön muutokset ovat olleet aikaminimaalisia. Epätietoisuus vuosityöajasta ja sen seurauksista, tarjottavista viroista jne. ovat jokapäiväinen puheenaihe kahvipöydässä. Mistä tämä johtuu? Käsittääkseni liika kiire ja siitä johtuvat tiedotuspuutteet/väärät tiedot joita sitten korjataan.

Byrokratia ja paperityöt lisääntyneet, opiskelijoiden ohjausta tullut lisää, kun eivät osaa ottaa itse vastuuta jota lisääntynyt vapaus ja itsenäinen opiskelu edellyttäisi.

Työn suoritusmäärät lisääntyneet, opiskelijamäärät ryhmissä erittäin suuria. Opetuksen tasoa on mielestäni ajamaan alaspäin alentamalla kouluttajien ja lehtoreiden resurssia. Lisäksi opetuksen ulkopuolisten työtehtävien määrä kasvanut todella paljon, mutta niihin käytettävien tuntien määrää ei ole nostettu samassa suhteessa. Nyt monet opettajat tekevät työt omalla ajallaan, mikä siten vääristää todellisen työn määrää.

Minut irtisanottiin edellisestä oppilaitoksesta (tai ilmoitettiin että työt ei jatku 17 peräkkäisen määräaikaisen työsopimuksen jälkeen). Onneksi opiskelin työn ohessa ja siihen liittyi työharjoittelu. Harjoittelut tein toisessa oppilaitoksessa, jotta kokisin ja näkisin jotain uutta. Sainkin sieltä irtisanomisen jälkeen töitä, tosin määräaikaisena (projektiluontoista). Nykyinen ei ole ammatillinen oppilaitos.

Olen tullut suoraan uuteen...

Kaikissa. Niin on sekavaa toimintaa kun olla ja voi. Kukaa n ei tiedä ja aikataulut ei pidä.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Aikuisopiskelijoiden sijaan opetan pääasiassa yhteishaun kautta opiskelemaan hakeutuneita nuoria.

Irtisanominen tuli 30 vuoden jälkeen! Onneksi sain sentään jotain työtä yksityiseltä puolelta. Ei auttanut osaaminen eikä aikuiskouluttajan kokemus amm. koulutuksessa, koska alkujaan olin aikkariopettaja ennen "pakkoliitosta".

Työmäärä ja sitä kautta kiire on lisääntynyt uusien vaatimusten myötä.

Ent. nuorisopuolen opiskelijoiden kanssa toimiminen tullut uutena työkenttänä.

Jatkuva haku työllistää aivan käsittämättömän paljon. Kun samaan yhteyteen laitetaan opintohallintojärjestelmän muutos on soppa aika selkeä. Itse perus työhön ei kovasti muutu, mutta kaikki muu sen ympärillä kylläkin.

Työn luonne on muuttunut niin, että dokumentoinnista on tullut keskeinen osa opettajan työtä. Siihen menee tosi paljon aikaa,

Olen "saanut" opettaa kuritonta nuorisolaumaa (19-20 henkeä/ryhmä). Kaikenlaiset lomakkeiden täytöt ovat lisääntyneet todella runsaasti ja se on tehty opetuksen kustannuksella.

Työ on muuttunut "silppuiseksi", kalenterointiin menee paljon aikaa ja yllättäville tapaamisille yms. ei tahdo enää löytyä aikaa.

Eniten kait on haitannut nuo aikuisille tulleet ytot. HOKS on hieman työläämpi kuin aikaisempi HOPS. Näytöt pystyy toteuttamaan kevyemmällä byrokratialla kuin tutkintotilaisuudet. Ei nuo muutokset kait kuitenkaan kovin isoja ole.

Arviointi mietityttää: Samat perusteet nuorilla ja aikuisilla, mutta arviointi riippuu opettajan taustasta joko nuorissa tai aikuisissa. Miten sekaryhmä huomioi aikuisen oikeasti, kun jo nuorissa on niin paljon erilaisia pedagogisesti huomioitavia piirteitä. Mihin katosi aikuiskoulutuspedagogiikka?

Toimin hankkeessa ja huomaan, että aikuis- ja nuorisosaasteen yhteensovittaminen on vaikeaa. Opettajat ovat hieman hukassa.

Paljon on tullut asioita joita työssä pitäisi opettaa, työelämä vain ei ole ymmärtänyt reformin tuomia vastuita heille. Arvioinnit ovat muuttuneet, pt: n sisällöt myös. Yto-käytännöt ovat aikaa vieviä, varsinaisesta ammatillisesta opetuksesta.

Työmäärä on lisääntynyt ja ryhmäkoot kasvaneet resurssien pienenemisen vuoksi.

Työn sisältö: yto opintojen valinta- ja merkintä vastuuta siirretty opettajille. Hoks- lomakkeet laajentuneet, opetussisällöt muuttuneet, opetusryhmä suurentunut (opetusmenetelmät), lyhyet oppisopimukset, jne.

Työtahti on kiristynyt ja sillä on vaikutusta myös työilmapiiriin. Kovasti on tullut muutoksia eikä aina ehdi perehtyä kaikkeen tarpeeksi. Myös esimiehet ovat uusien asioiden edessä.

Tuleva uusi sopimus ei vieläkään tee meistä tasavertaisia entisten "C-liitteen" opettajien kanssa. Sama työ, eri maksuperusteet lienevät jo perustuslain vastainen yhdistelmä!

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Työkuormitus kasvanut erittäin paljon, tähän on vaikuttanut reformin tuomat muutokset joihin ei ole ollut saatavilla riittävästi yhden mukaista ohjeistusta - eri ohjeistus riippuen siitä keneltä asiaa kysyy. Yto-aineet ja niiden hyväksiluvut? Työssä oppimiseen liittyvät asiat.

Työn kuormittavuus on lisääntynyt. Lisäksi jatkuvat muutokset, joita on ollut jo oppilaitoksen tasolla rasittavat.

Resurssit ovat vähentyneet ja työtaakka kasvanut. Samat asiat ja paljon lisää ns. sihteerin työtä pitäisi ehtiä tehdä pienemmällä tuntimäärällä.

Työt lisääntyneet ja vaikeutuneet.

Kokonaistyöaikaan siirtyminen, vanhat ja uudet opsit, ryhmien yhdistäminen, samaan aikaan eri tasoisten ja eri alojen opiskelijoiden opettamista tosi pienellä suunnitteluajalla.

Huomioitava maahanmuuttajakoulutuksessa tiedottaessa ja kertoessa ammatillisesta koulutuksesta, opiskelijoiden ohjaukseen

Itselläni reformi ei ole vielä vaikuttanut merkittävästi omaan työhöni, koska työtehtäviin kuuluu paljon muutakin kuin opetusta ja lisäksi en toimi minkään ryhmän ryhmänohjaajana.

Työpaikalla tapahtuva oppiminen on tuonut uusia haasteita. Yli kuntarajojen on vaikeampi toimia ja löytää opiskelijoille työpaikkoja.

Reformi on yllättänyt työnantajan housut kintuissa. Kirjaamistyötä on aiempaa enemmän ja resursseja tämän tekemiseen on järjestetty, mutta hitaasti...

Yhdistyminen nuoriso-opetuksen kanssa; käytännössä ei toimi.

Jonkin verran työnkuvassa, tutkinnon perusteiden muuttumisessa (yhteiset tutkinnon osat), jatkuvan haun käytänteiden luominen. Näin entisenä aikuiskouluttaja ei reformi paljon muuttanut. Enemmänkin muutti työnantajan toimintamallin muutos kuin reformi.

Reformi on vaatinut paljon uuden opiskelua: lainsäädäntö, tutkintojen perusteet, resurssointi, opetussuunnitelmien tilalle koulutussuunnitelmat, henkilökohtaistamisen uudet välineet (sähköiset lomakkeistot), jne. Koulutusten toteutus, koulutussuunnitelmat, osittain opetusmateriaalit on pitänyt tehdä uusiksi. Oppilaitos ja opiskelijat odottavat ja edellyttävät opettajilta työelämäkontakteja ja valmiita ehdotuksia työharjoittelupaikoista. Esimerkkejä ja suunnitelmia osaamisen osoittamiselle odotetaan myös valmiina. Samaan aikaan opettajien pitää ottaa käyttöön aivan uusia tietojärjestelmiä ja hoitaa uusia hallinnollisia tehtäviä. Opettajiin kohdistuu siis valtava työpaine ja odotukset oman osaamisensa päivittämisestä.

Lähityönantaja on muuttunut: aikuisopisto ajettiin alas v. 2017 lopussa ja siirryttiin organisaatiomuutoksen kautta ammattiopiston toimintakulttuuriin, eri nimellä tosin.

Tuleva aika on jokseenkin hämärän peitossa.

Kaikin tavoin aikuisopena ajattelen, että on siirrytty ainakin 15 v taaksepäin. Kaikki hyvät käytänteet on unohdettu ja palattu nuorisopuolen johtamaan, 70-luvulta peräisin olevaan malliin. Todella turhauttavaa, eikä toimi enää nykymaailmassa.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Poistanut minulta opettajan oikeudet (pedagoginen pätevyys on mutta korkeakoulututkinto puuttuu).

Tullut lisää opetusta nuorten puolelta. Ongelmia, joista emme ennen edes tiedeet. Tason lasku.

Aikuiskoulutus hävisi kokonaan pois.

Nyt ollaan vielä sotkuisessa vaiheessa muutenkin, mutt huonoa muutosjohtamista organisaatiolta. "Kaikki on sekaisin"- "ei tiedetä mistään".

Työn määrä kasvanut, ohjattavat koko ajan heikompia, resurssit pienenevät koko ajan. Entinen joustavuus vähentynyt, lisää byrokratiaa.

Rahoitus pienentynyt, lomautusuhka kasvanut. Yto aineet tulleet lisätyöksi.

YTO

On tullut yto-aineet aivan uutena asiana.

Paperityö lisääntynyt entisestään.

Ei mitenkään. Olen opettanut reformin mukaisesti jo ennen reformin tuloa.

Näyttöjen järjestelyt, opetuksia enemmän pienissä osissa, osaamisen tunnistamisen vaatimus on lisääntynyt

Työhön on tullut epävarmuustekijöitä, jatkuvat yt-neuvottelut vaikuttavat ilmapiiriin. Työ jakaantuu epätasaisesti henkilöiden kesken. Jatkuva kiire syö motivaatiota ja jaksamista.

Työnkuva muuttunut: opetustunteja otettu pois. Osa-aikaistettu.

Työstä on tullut sekavaa, kukaan ei oikein tiedä miten asiat tehdään.

Reformin seuraukset omassa työssäni:

- ammatillisista tutkinnoista luopuminen: erityisesti at:t ja eat:t leikkurissa, ei enää oppituntien pitämistä esim. jalkahoitajille, yms.
- ohjaavana opettajana olen havainnut, että kotokoulutuksista ja muista ns. ohjaavista koulutuksista siirtyminen ammatilliseen koulutukseen on aikaistunut/ helpottunut: se aiheuttaa kasvavaa tuen tarvetta ja enemmän tuettavia opiskelijoita ammattikoulutuksissa, ammattiopettajien ohjausosaamisen puutteet tulevat näkyviin, ohjaavien opettajien ja opojen rooli ammattiopettajien apuna on muotoutumassa (paljon kokouksia ja suunnittelua, vasta vähän konkretiaa)
- rahoituksen muutos aiheuttanut työnantajalle tarpeen leikata kuluja: lomautukset, toistuvat yt:t, koskevat myös minua eli sama työmäärä tehdään nyt 80-prosenttisella työajalla
- suunnittelutyön (esim.lukujärjestysten rakentaminen) määrä kasvaa epävarmuuden lisääntyessä: tulevaisuusperspektiivi on selkeästi aina vain lyhyempi, suunnitellut työt suunnitellaan yhä useammin uudestaan
- uusien kasvupalvelujen (te-palveluiden uudet toteutustavat) pilotointi on osa omaa työtäni, uudessa palvelumallissa yksi ohjauspalveluita toteuttavista palveluntuottajista on oma organisaatio ja olen tiivistä mukana tässä, ohjaan yhä enemmän koulutuksen hakeutumisvaiheessa olevia ihmisiä

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Työmäärä on lisääntynyt.

Niin, että pyrin pysymään ammatillisesta koulutuksesta kaukana ennen, kuin tilanne rauhoittuu ja ammatillisen koulutuksen maine kohenee.

Kaikissa käytännön asioissa tullut muutoksia, kirjaamiset, marssijärjestys yms. eli niissä asioissa kuinka asiat järjestetään organisaatiotasolla. Lisäksi tiedottaminen ja ohjeistus käytännön soveltamiseen sekä aikataulu reformin toteutukseen on ollut luokattoman huonoa sekä onnetonta niin lainsäätäjän sekä OPH:n suunnalta. Sinällään reformi on tuonut myös paljon hyvääkin. Käytäntö vielä raskasta.

Opiskelijan ohjaus (HOKS), osaamistarjotin, jatkuvan haun mahdollisuus.

Viimeisten kahden kuukauden aikana työ on ollut tulipalojen sammuttamista

Kaikessa.

Toimintojen yhdistäminen ja uusien yhteisten käytänteiden löytäminen sekä sovittaminen. Yhteisten pelisääntöjen löytäminen ja luonti sekä ohjelmien toimimattomuus eri toiminnoissa. Työmäärä lisääntynyt näiden asioiden sovittamisessa.

Jotenkin tuntuu, että kukaan ei tiedä mistään mitään, mutta en itse stressaa, koska omat työtehtäväni ovat selkeät enkä tee esimerkiksi osaamisen tunnistamista tai tunnustamista enkä varsinaisesti toimi missään tiimissä.

Tunteja leikattu runsaasti opetuksesta mikä on erittäin huono asia!

Ei juuri ole muuttunut. Uudet termit näyttötutkinnonjälkeen. Vähemmän arvioijia.

Hallinnolliset työt lisääntyneet (HOKS, Studenta, YTO), työnroolit vähän epäselvemmät.

Paljon uusia asioita. ym..

Vähän selkiytynyt hurjasta pirstaleisuudesta.

Palkka laski.

Työnkuvasta johtuen ei oikein mitenkään. Työilmapiiriin se on vaikuttanut, työkaverit jotenkin valittavat enemmän. Tympeää kuunnella :)

Opetuksen rinnalla muut työt lisääntyneet huomattavasti. Ohjelmistot ja järjestelmät vievät aikaa enemmän kuin koskaan ennen.

Kaiken.

Tuntuu ettei osaa enää mitään, kun kukaan ei osaa neuvoa ja opastaa, niin kokee jäävänsä tyhjän päälle. Tiedostaa kuitenkin että jotain täytyisi tehdä.

Opiskelijoille on suunniteltu enemmän erilaisia joustavia opintopolkuja. Tämä on lisännyt työtehtäviä huomattavasti.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Sekavammaksi.

Melkein kaikki on muuttunut. Työn kuormittavuus on kasvanut, kun kaikki asiat ja käytänteet hakevat vielä uomaansa.

Aikuiskoulutus on jäänyt ihan lapsipuolen asemaan reformin yhteydessä

Perustutkinnoissa YTO-aineet tuovat paljon lisää työtä.

Työaikani on vähentynyt ja palkka luonnollisesti samoin, mutta työtehtävät ovat lisääntyneet niin, että työn tuloksellinen hoitaminen on melkomoista. Onnekseni olen tehokas ja kokenut enkä stressaannu helposti, mutta kollegoita ei ole onnistanut yhtä hyvin.

Ei koske minua.

Epävarmuus ja johdonmukaisuus on heikentänyt työilmapiiriä. Muutosjohtaminen on jäänyt heikolle. Työn hektisyys on lisääntynyt.

Suunnittelemattomuus ja epätietoisuus lisääntyy. Joudutaan tekemään päätöksiä vajavaisilla tiedoilla, opetus kärsii.

Kaikki työt tehdään vasemmalla kädellä, kukaan ei oikein tunnu tietävän, mitä tehdään, miten tehdään, jokainen tekee miten haluaa, koska pakko on mennä eteenpäin.

Reformi on tuonut kiireen, resursseja pienennetty, opettajan työ on pirstaleista, kun paikataan puuttuvia resursseja, juostaan sammuttamassa tulipaloja, esim. kun ohjaustyö on tehty huonosti tai yllättäen huomataan, että joku asia on jäänyt tekemättä (esim. HOKSit).

Ei ole muuttanut.

Aikuisopettaja on "joutunut" nuorten koulutuksen pariin. Uusien asioiden opettelu, eli esim. kuraattori palvelut myös aikuisopiskelijoilla.

Nyt koko pakka sekaisin. Emme tavoita oman alan opiskelijoita. Syynä markkinoinnin vähyys vai suuret muutokset asiakkaiden toimeen tulossa.

Tehtävät lisääntyneet.

Koska Hoks ei ole sähköisessä muodossa, niin asioiden kirjaaminen vie aikaa. Myös Hoksien lähettäminen koulutussopimuksen liitteenä vie aikaa (kirjoita, tulosta skannaa jne. jne.) Samoja asioita kirjataan uudelleen oppilastietojärjestelmään, koska ne pitää näkyä siellä. Työelämäyhteistyössä enemmän haasteita, kun välttämättä eivät ymmärrä koulutussopimuksen velvoitteita.

Yto-myllerrys on muuttanut paljon, yt:t jne.

Muutos on vasta tulossa ja sitä ollaan otamassa osaltani jo pois.

Ei pelkästään reformi vaan myös Studenta vaatii paljon aikaa. Tämä vie huomattavan paljon enemmän työskentelyaikaa muulta.

Vielä ei mitenkään.

REFORMIN TUOMAT MUUTOKSET TYÖHÖN

Työ vähentynyt. Siis lähiopetus.

Tutkintokoulutuksen ja osaamisen osoittamisen käytännöt arjessa.

Näkyä käytännössä aika vähän. Tutkintoon johtavissa koulutuksissa työelämä sekä nuoriso- ja aikuispuolen koulutukset entistä lähempänä toisiaan.

Lisännyt uusien tietojärjestelmien opettelua ja käyttöä, lisännyt koulutusten suunnittelua, lisännyt kokouksia, vähentänyt vastaavasti koulutusten sisällön toteuttamista ja vähentänyt lähiopetusta.

VAPAA SANA

Hyvää syksyä!

Paikallinen luottamusmies ei aja henkilöstön etua, vaan myötäilee työnantajaa.

Kiitos!

Uskon AKOLin toiminnan merkitykseen julkisella ja valvotulla opetusallalla, mutta valitettavasti en omassa toimintaympäristössäni.

Toivon tukea ja tuntemusta kotoutumiskoulutuksen kouluttajille, kiinnostusta ja aloitteellisuutta meidän asioiden ajamiseen. Tuntuu, ettei kukaan tunne tai aja meidän asiaa.

Kunnon edunvalvontaa ja apua ongelmatilanteissa.

Nyt on hyvä aika tehdä järjestöä tunnetuksi...

Koko Suomi haltuun - aikuiskoulutusta on koko Suomen alueella ja sen merkitys täällä maakunnissa on lähitulevaisuudessa "ykkösjuttu". Aikuiskoulutusreformi by AKOL vain liikkeelle ja vaalikentälle painetta. PS. aikuisopettajat ovat "parasta A-ryhmää" kohtaamaan osaamattoman kansan!!!

Olen työskennellyt kotoutumiskoulutuksissa kohta 30 vuotta. Koko tuon ajan olemme me mamulaiset olleet todella toisarvoisessa asemassa muihin opettajiin nähden. Kukaan ei valvo meidän etujamme eikä puolusta meitä missään.

Mitä tehdä, jos pääluottamusmies on pelkästään C osion opettajien asialla?

Vaikka en ole mukana, arvostan AKOLn työtä.

Vertailuja ja esimerkkejä muiden EU maiden koulutuksiin - vain niihin jotka on havaittu hyviksi. Työrauhaongelmat kasvavat jatkuvasti ja keinot opettajilta vähenevät sen hoitamiseen - muutamit "erityisoppilaat" vievät varsinaisesta opetuksesta ajallisesti suuren osan ja laskevat samalla muiden opiskelumotivaatiota.

Toivoisin, että OAJ:ssa muistettaisiin, että monet sen jäsenet toimivat kotoutumiskoulutuksessa ja muissa parin vuoden välein kilpailutettavissa koulutuksissa. Ja ajaisi myös meidän etujamme. Tällä alalla opettajien työehdot ja palkat ovat romahtaneet lyhyen ajan sisällä, ilman mitään yleistä haloota.

Ennen kuuluin Tehyn , oli tunne, että asioista sai infoa-tietoa ja oli turvallinen olo. Nyt kun olen OAJ:ssa - on oikeasti sellainen tunne, että tärkeintä on vain se, että maksan jäsenmaksun ja siinä se. Anteeksi suorat sanani.

Olen pettynyt siihen, miten OAJ ja AKOL ovat hoitaneet edunvalvontaan liittyviä asioita työpaikallani. Mitään ei ole saatu aikaiseksi. Se on saanut minut myös pohtimaan liittoon kuulumisen merkitystä. Mielestäni tärkein tehtävä olisi edunvalvonta ja siinä AKOL on viime aikoina epäonnistunut.

Olen todella pettynyt ja turhautunut reformiin. Ihmettelen, ettei yksikään koulutuksen järjestäjä ole jo älähtänyt tästä nykyisestä meiningistä. Opettajat ovat niin tunnollisia ja yrittävät tehdä parhaansa viimeiseen asti. Mutta pahalta näyttää, eivät opettajat pitkään jaksaa...

VAPAA SANA

Tsemppiä sinne osastolle , teette arvokasta työtä , vaikka osallistuminen onkin allekirjoittaneella heikkoa.

jäsenmaksua pitäisi alentaa, jos jäsen ei ole käyttänyt palveluja tms, esimerkkinä autojen vakuutusmaksut, jotka laskevat kun ei kolaroi. Hallintoa ja byrokraatia AKOLissa ja OAJ:ssa vähemmäksi, jolloin jäsenmaksujakin on mahdollisuus alentaa.

Jotenkin tuntuu siltä, että käytännön tuen saaminen Akolilta esim. lomautustilanteissa, irtisanomisissa, työsuhteisiin liittyvissä lakiasioissa on täysi "0"!! Mietityttää että mitähän jäsenmaksuilla saa??? Voisitte välillä vähän näyttää "miehekkyyttä" asioiden hoidossa!!

Akol on minulle vielä varsin vieras.

Näillä näkymin tulen siirtymään pois kouluttajan tehtävistä yrittäjäksi. Nykyisellä TES:llä kun ei vaan enää ole mitään mieltä työskennellä. Tästä tulee varmasti isojupakka, kun oppilaitokset siirtyvät uuteen työaikajärjestelmään suuremmalla joukolla ja asia valkenee alalla toimiville insinööreille.

Hienoa, että kartoitatte kentän ajatuksia ja tuotte asioita yhteiseen keskusteluun.

Kiitos virkistystoiminnan järjestämisestä!

Toivon valppautta valvoa nimenomaan aikuispuolen opiskelijoiden ja opettajien etua. Ettei mennä aina nuorisopuoli edellä.

Vapaajakso on syvältä ja niiden ohjeistus. E-liitteinen menetti joustavat mahdollisuudet järjestää "lomansa" niin että se palveli koulutuksien toteutumista ja opettajan omaa palautumista lomalla. Esim. monet ryhmät päättyvät kesäkuun lopussa > ei ehdi pitämään vapaajaksoa kuutta viikkoa ennen elokuun alkua (katkeaa) ei saa kuin neljä viikkoa siihen mahtumaan. Kuitenkin voi olla niin että elokuussa ei ole opetusta, vaan mennään nököttämään työpaikalle ja kulluttamaan sitomattomia tunteja, kun ta. ei anna tehdä tunteja sisään kuin korkeintaan 4h - 2 työpäivää ja sekin ta.n kanssa sovittaessa - pitää olla tarkka selvitys. Aiemmin tehtiin tunteja sisään kun oli ruuhkahuippu ja pidettiin vapaata kun opetusta ei ollut. Hoidettiin homma vastuullisesti, aikuismaisesti ja joustuen.

Aktiiviovet seminaarin voisi lyhentää, aktiiviset ihmiset eivät monestikaan ehdi olla perjantaita ja koko viikonloppua kiinni. Voisi olla esim. Aktiiviovet-illoja tai 1-2 -päiväisiä tapahtumia.

Kannattaisiko Akolin siirtyä SAK:n jäsenjärjestöksi. Tästä joskus aiemmin puhuttu. OAJ:ssä ääntämme ei saada kuuluviin. Nyt on irtisanottu jo 1600 ammatillisten oppilaitosten opettajaa. Eräs kolumni toi asian esille, mutta aiheesta ei sen enempää keskustelua syntynyt. SAK:n järjestönä Suomi olisi pysähtynyt. Näin laajaa irtisanomisaaltoa ei olisi voinut tapahtua ahtaajien, paperimiesten tai metallityöntekijöiden kohdalla ammattijärjestön reagoimatta.

En tiedä olenko enää sellaisella asenteella ammattiliittoja kohtaan mitä olen aiemmin ollut. Edellisessä työpaikassani työssäni työnantajani kiusasi kaksi vuotta, jäi kymmeniä tuhansia velkaa palkoissa ja matkakorvauksissa. Tämä oli yksityinen oppilaitos. Edunvalvojani oli minun mukana muttei pystynyt tekemään yhtään mitään minun hyväksi, pyysi sanomaan itseni vain irti työstä. Olo oli aika yksinäinen vaikka maksan siitä, että apua saa kun tarvitsee työyhteisöissä. Yksityinen oppilaitos vain jatkaa edelleen eikä joudu vastuuseen tekemisistään. Eli auttaako sitten sekään vaikka on tapahtumia ja koulutuksia.

VAPAA SANA

Akolin pitäisi ajaa jäsenistön etuja. Olla esillä aktiivisemmin ja tiedottaa asioista mitä on saatu aikaan. Saada uusia nuoria henkilöitä toimintaa. "Hauska vapaa aika yhdessä" ei ole se toiminnan ydin, vaan edunvalvonta, työsuhteiden parantaminen ja aikuisopetuksen esille nostaminen. Yhteistyöllä voisi saada aikaan enemmän kuin yksittäiset pienet yhdistykset.

Henkilökohtaisesti "kongi" pelastaa!

Olen enemmän kuin pettynyt AKOL:n toimintaan. Ihan sama, olenko jatkossa YTK:n jäsen- en näe toiminnassa mitään eroa.

Kiitos teille!

Halutaan aktiivista ja tehokasta puuttumista irtisanomisissa ja ongelmatilanteissa. Vrt. Muut liitot lähettää lakimiehensä kautta meilläkin työnantajalle irtisanomistilanteessa selvityspyyntöjä, oaj:ssa hyvä jos luottamusmies saa mitään vastausta lakimieheltä - saati kun on voimaton työnantajan lakimiehen edessä, joka osaa viivytyksen. Tuntuu melko turhalta tuelta ja monesti miettii olisiko joku muu liitto parempi itsellenikin.

Olisi hyvä, jos AKOL ottaisi kantaa työpaikoilla tapahtuvaa työntekijöiden erilaiseen kohteluun sekä opetustuntien kokonaismäärään. Nyt mennään rimaa hipoen yli ja kaikki eivät pääse omista opinnoistaan kovinkaan pitkälle koko kolmenvuoden periodissa.

Arvostan sitä, että paikallisyhdistystoimintaa on. Näin halukkaat voivat kokoontua kerran pari vuodessa kokoustamaan ja tapaamaan toisia, sekä hieman virkistystä samalla. Samalla kuulee missä alueellamme mennään eri oppilaitoksissa

Tiedotusta asioista enemmän, onko Kouvolassa yhteyshenkilöä?

Olen todella surullinen, siitä miten aikuiskoulutus ajettiin alas viime vuosien aikana, sekä siitä, että amm. koulutuslaitoksessa meitä aikuisopettajia pidettiin aivan toisen luokan kansalaisina, vaikka oppilaitoksen opiskelijoista 70% oli viimekin vuonna aikuisopiskelijoita omassa työpaikassani, joka sitten irtisanoi minut.

Jos koulutukset, seminaarit ja muut tapahtumat olisivat Helsingissä, olisi niihin helpompi saapua kautta Suomen. Sukkulointi halki maan on hankalaa ja aikaa vievää, eikä julkisilla pääse kuin suurimpien kaupunkien kautta kiertämällä. Vaikka tilaisuuden pitopaikka olisi kuinka idyllisen ja kivan kuuloinen ja valtakunnallisuuteen pitäisi pyrkiä, en jaksa itse lähteä seikkailemaan. Mitä enemmän tulee ikää, sitä alkaa priorisoida kotona vietettävää aikaa ja joustavia siirtymisiä.

Jonkinlainen Roti-kampanja olisi paikallaan sopimusneuvottelijoille (OAJ), ettei tarkoituksellisesti luotaisi eriarvoisia työsuhteita samaa työtä tekevien kesken. Lakkokin on keksitty, jos muu ei tehoa työnantajapuoleen. Tosin taitaa olla jo myöhäistä, kun pahalle on annettu pikkusormi ja se vei koko käden.

Akolin ja alueyhdistysten roolia tulisi selkiyttää!

Oman kokemuksen mukaan työajan lyhennykseen liittyvissä asioissa ei saanut tukea. Usko on mennyt, mahtaako järjestö olla olemassa järjestön vuoksi! Paljon pahaa mieltä, joka vaikuttaa pitkään.

VAPAA SANA

Tuleva uusi sopimus ei vieläkään tee meistä tasavertaisia entisten "C-liitteen" opettajien kanssa. Sama työ, eri maksuperusteet lienevät jo perustuslain vastainen yhdistelmä!

Kiitoksia hyvästä toiminnasta, toivottavasti Akol pysyy kartalla, vaikka aikuiskoulutus halutaan hävittää.

Toivottavaa on, että AKOL tarttuisi napakasti kansalaisopistojen opettajien, erityisesti päätoimisten opettajien ja myös tuntiopettajien edunvalvontaan. Kansalaisopistojen suunnittelijaopettajien työsuhteen ehtoja on tarkistettu ja palkkakehitys on ollut sen takia suotuisampi kuin päätoimisten opettajien osalta, vaikka tehdään käytännössä pitkälti samaa työtä, mutta heikommilla työsuhteen ehdoilla. Opetus on oppilaitoksen perustehtävää ja opettajuus tulee nostaa framille. Aikuiskoulutuksen merkitys pitäisi näkyä muuallakin kuin juhlapuheissa. OAJ:n sivuilla lukee: "OAJ neuvottelee puolestasi palkoista ja palvelusuhteen ehdoista." Milloin neuvotellaan kansalaisopistojen opettajien asioista? Ammattijärjestön tulee olla tasapuolinen ja muistaa, että kaikki jäsenet ovat tärkeitä, eikä vain isot opettajaryhmät. Maksamme samalla tavalla jäsenmaksua. OAJ:ssa tulee olla henkilö, joka ymmärtää kansalaisopistojen opettajien asioita, jottei enää unohduta. Esim. 3.9. kertaerä (jonka ulkopuolelle jää monet tuntiopettajat) ja kansalaisopistojen päätoimisten opettajien työviikkojen piteneminen (aiemmin 33, nyt 38) ilman työtuntien ja pakkauksen tarkistamista ovat osoituksena siitä, ettei opettajien etujärjestössä tunneta "kenttää". Lastentarhanopettajien edunvalvonta on ollut viime aikoina tapetilla. Seuraavaksi toivottavasti kansalaisopistojen päätoimiset opettajat ja myös tuntiopettajat. Kansalaisopiston päätoiminen opettaja -nimike pitäisi poistaa sopimuksesta ja vaihtaa suunnittelijaopettajaksi.

Toivon AKOLilta vahvempia kannanottoja edunvalvonnassa. Toivon AKOLilta vahvempaa vaikuttamista aikuisopettajien asioissa. Toivon AKOLin hallitukselta mielipiteitä, kannanottoja ja puheenvuoroja erilaisissa tilaisuuksissa ja tilanteissa.

Saas nähdä kuin tässä käy.

Kiitos kyselyn järjestämisestä. Jäsenet voivat tällä tavoin vaikuttaa.

AY-toimintaa pitäisi kehittää. Järjestötasolla uudistukset ovat tarpeen, vanhat raskaat rakenteet pitäisi rohkeasti uskaltaa kyseenalaistaa ja myöntää se, että raskaista rakenteista on syytä luopua (esim. OAJ:n järjestöhimmeli). Jäsenistön asioiden hoito on muutakin kuin vain työttömyyskassa ja se muu on se, jota pitää oikeasti kehittää ja johon pitäisi panostaa todella paljon, jotta järjestäytyminen koettaisiin edelleen vanhoen aikuiskouluttajien joukoissa tärkeäksi. Miten se tehdään, siihen minulla ei ole vastausta.

Kiitos!

Kiitos, että olette aktiivisia!

Olen kyllä huomannut houkuttelevia koulutuksia ja virkistystapahtumia, mutta en ole saanut vain aikaiseksi osallistua. Täytyyppä seurata tulevia kutsuja tarkemmin. Teette arvokasta työtä, kiitos!

AKOL on tärkeä meille "aikuiskouluttajille". Toivottavasti (reformin myötä) AKOL pysyy yhtenä vaikuttajana OAJ:ssä. Tärkeä tiedotuskanava ja kouluttaja meille "entisille aikuiskouluttajille". Teette hyvää työtä, kiitos siitä. Jäsenenä pyrin osallistumaan tilaisuuksiin aina, kun mahdollista.

VAPAA SANA

Haluaisin että vapaan sivistyön tuntiopettajien asemaan kiinnitettäisiin enemmän huomiota. Meitä on lukumääräisesti paljon.

Tilanteemme täällä yksityisessä aikuiskoulutuksessa on varmaankin tuttua, mutta korostan vielä, että lopputuloksena on inhimillistä pahoinvointia, työkyvyttömyyttä ja lisää kustannuksia niin työkyvyttömissä itsensä rehkineiden kouluttajien ja toisaalta luokatonta koulutusta osakseen saaneiden opiskelijoiden muodossa.

Koulutus on Suomessa ennennäkemättömässä alennustilassa. Ammattijärjestöt eivät ole onnistuneet vaikuttamistehtävässään. Ammattilaisia kouluttavalle akol taitaa olla väärä järjestö.

Kiitos yhteydenotosta ja hyvästä työstä myös vapaan sivistystyön puolella!

Kiitos.

Toivoisin ponnekasta puuttumista tuntiopettajien kiky-tunteihin. Eri opistoissa opettavat opettajat joutuvat tekemään yhteensä jopa kuukauden tuntimäärän verran ilmaista työtä. Joka opistolla omat kiky. Sen lisäksi, että myös lomarahoja leikataan. Siis lisää stressiä! Työsopimukset lukukausi kerrallaan (20 vuotta pätkätöitä).

Luottamusmiehille aktiivista tiedotusta mm. parhaista käytännöistä vuosityöajassa tai virkoihin siirroissa ettei tarvitse joka oppilaitoksessa keksiä pyörää uudestaan ja toistaa samoja virheitä.

.....

En tarvitse matkoja enkä huiveja, vaan ammattiyhteisömme napakkaa edunvalvontaa. Koen olevani yksin työelämän ahdingossa. Pelkään että terveys menee seuraavaksi tässä riepituksessa. Mielelläni soisin jäsenmaksuilleni muunkin vastineen kuin Opettaja-lehden. Opettaminen ylipäättään joutumassa ta-pettavien ammattien listalle teknologisen kehityksen myötä. Ammatin arvostuksesta puhumattakaan. Kuvitellaan että ihmiset ovat itseohjautuvia, erilaisten applikaatioiden varassa toimivia moniosaajia, vaikka tilanne on oikeastaan aivan päinvastainen. Yhä enemmän tarvitaan opettajia monimutkaistuvan maailman jäsentelyssä, kaikenlaista silpputietoa löytyy toki tuutista sun toisesta, mikä tarjoaa valitettavan usein vain lähtökohdan äärimielipiteille ja kiihkoilulle.

